

1. Abilene (Greenhorns / John D. Loudermilk, Lester Brown)
Bob Gibson)

- G H C G*
1. Abilene, Abilene, teď už jen o tobě sním,
A D G C G
ten věčnej sen mě táhne jen k Abilene, tam k Abilene.
2. Už dávno nejsem mladíkem, a tak se vracím s prosíkem
tím vandráckým taxíkem, jó, k Abilene, jó, k Abilene.
3. Abilene, Abilene, tam vedou koleje, tam táhne dým,
když se s jarem navracím k Abilene, k Abilene.
- 4.=1.
5. Abilene, Abilene, pražce všech tratí znaj' můj stín,
ten stín jde krokem pomalým k Abilene, k Abilene.
- 6.=1.
- 7.=1.

2. A slunce pálí jen (Greenhorns / Roger Miller)

- G*
Rec: Už v noci jsem vyrazil jen v blůze, kalhotách
a s párem starejch bot,
tam za mnou zůstal San Quentin,
kavalec a přestřihnutej plot,
a slunce bodá do očí a jazyk bez vody už zdřevěněl
a nohy bolí, jakobych nejmníh tisíc mil už šel.
- C D G*
R: A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
C G D G
a stínu šmouhu šedivou já táhnu za sebou.
- Rec:** Mně vždycky táta říkal, že jen jedno je nebe,
jedno peklo a jeden svět,
vždyť ještě včera mně to pastor
z bible čet',
teď ze lži viním všechny - bibli, pastora i tátu,
vždyť jedno peklo opouštím a druhý začíná tu.
- R:** A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu skvrnu šedivou já šlapu pod sebou.
- Rec:** Já dávno boty zahodil,
když brzdily můj chvat,
a v bříše mám snad stočenej
ten přestřihanej drát,
když náhle v rukou cítím suchej drn a písek, tak už vím,
proč, i když slunce zapadá, se zkracuje můj stín.
- R:** A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu šmouhu šedivou já tlačím před sebou.
- R:** A slunce pálí jen, a slunce pálí jen,
a stínu skvrnu šedivou já zaleh' pod sebou ...

3. Battledress (Greenhorns)

- E G#mi*
1. Zapnu vzpomínkovou frézu romantiky battledressů
A E
a najednou je mi šestnáct let,
G#mi
když jsem byl do čundrů jenek, dřív, než zpíval Wabi Daněk,
A E
když jsem poznal celtovanej svět.
2. Strašně jsem chtěl, než zestárnu, battledress mít i usárnu,
a pak jsem stál na nádraží i já,
zabalený saky-paky, na sobě tu bundu khaki
s domovenkou „Czechoslovakia“.
- E G#mi E7 A*
R: Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby,
E H7 E
šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby,
G#mi E7 A
právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka,
E H7 E
už se k lesům snáší Valčík, Švarc a Opálka.
3. Horečně se potí záda a ruka už stengun skládá,
mercedes se blíží od Břežan,
pak ožehne výbuch zdola pyšný profil protektora,
s kletbou Gabčík odhazuje zbraň.
- R:** Silver A, Silver B, pak poslední pozdrav z paluby,
šlapou bačkůrky strachu i holínky záhuby,
právě slét' bílý květ, noc je protržená obálka,
už se k lesům snáší Gabčík, Kubiš, Opálka.
4. Půl čtvrté a potom celá, motory zní u kostela,
v kterém sedm stínů tají dech,
už se vojsko staví do řad, Jidášové žijí pořad,
a už salvy duní na schodech.
- R:** Silver A, Silver B, holky krásnej', válka-neválka,
vzpomínám na ta jména - Bublík, Hrubý, Opálka,
Silver A, Silver B, smrták roztočil už osudí,
it's a long way to Tipperary, kov na spánku zastudí.
- Rec:** Antropoid ...
Out Distance ...
Tin ...
Bioscop ...
Percentage ...
Zinc ...
Antimony ...
- R:** Silver A, Silver B, ozvěny stengunů doráží,
Resslovkou kráčím dolů ke smíchovskému nádraží ...

4. Bluy Brink (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} Dmi & A & Dmi \\ & C & Dmi \end{matrix}$
Byl chlapík, co říkal si „pan Bluy Brink“,
ten ovčím svejm rozuměl a nebyl flink,
 $\begin{matrix} F & A \end{matrix}$
on vostříhal denně jich dvěstě jak nic
 $\begin{matrix} Dmi & A & Dmi \end{matrix}$
a třicet piv spořádal, někdy i víc.
2. A Jimmy, náš barman, co čepoval drink,
ten byl z toho špatnej, jak šel Bluy Brink,
moc brzo von přicházel, pozdě šel ven,
pil od rána do noci přes celej den.
3. Byl ranní čas, Jimmy když čistil svůj bar,
měl džbán a v něm vitriol, třel fleků pár,
v tom Bluy jde zízlivej, řve hlasem zlým:
„Hej, ať je to, co je to, Jimmy, sem s tím!“
4. To neučí dějepis, nezná to tisk,
že dá se pít vitriol na holej pysk,
řek Bluy: „No to je mok, co v sobě mám,
teď Stephenson uvidí, jak stříhat znám!“
5. Když Jimmy tak celej den u šenku stál,
byl skoro už nemocnej, jak se moc bál,
že Bluy je studenej, chvěl se jak list,
krk ouzkej měl, nemoh' nic mluvit a jíst.
6. Jen vodemknul druhej den Jimmy svůj krám,
no kdo čeká u dveří, jako Bluy sám,
má vožehlý obočí, fousy jak rez
a na kůži místa jak prašivej pes.
7. „Já vždycky jsem myslel, že dovedu pít,
teď vidím, že vo mejlku muselo jít,
už vím, co je silnej a pořádněj drink,
když zakašlu, chytne fous,“ řekl Bluy Brink.

5. Bar, co má Línej Harry (Greenhorns)

1. G
Když dostříhaly nůžky, my natáhli to dál,
 $\begin{matrix} A & D \\ Cmi & G & Cmi & G \end{matrix}$
až mi pochod na klobouku špunty rozbimbal,
 $\begin{matrix} C & G & C & G & D & G \end{matrix}$
mířili jsme k Sydney, směr jsem dobrej dal,
však pak jsme cestou zakopli o moc útulnej bar.
- R: G
Bar, co má Línej Harry pět mil od Gandegáj,
 $\begin{matrix} A & D \\ G & C & G & D & G \end{matrix}$
ten všichni dobře znaj' tam poblíž Gandegáj,
bar, co má Línej Harry pět mil od Gandegáj.
2. Tam servírky se vlněj', jsou samá oblina,
já vejral, až jsem byl u nosu samá bublina,
a pivo do mě čvachtá, tak, vozembouchu, hraj,
v tý boudě, co má Línej Harry poblíž Gandegáj
- R:
3. Já v tom rumovým ráji bych seděl ještě dnes,
však prachy už jsou v háji, tak neštěk' po nás pes,
pět dní, no možná tejděn nám trvala ta báj,
než vratkou nohou hledal jsem zas směr na Gandegáj.
- R:

6. Blues folsomské věznic (Greenhorns / Johnny Cash)

1. G
Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
 G^7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
 C G
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
 D^7 G
a máma mi říkala: „Nehraj si s tou pistolí!“
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznic zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: „Nechoď s tou holkou!“,
a taky mi říkala: „Nehraj si s tou pistolkou!“

7. Bobův hrob (Greenhorns)

- C*
1. Stín Bloodwoodu pad' na ten tichej hrob,
F
odkud vidět je Idle Hog,
C *Ami*
my dali tam kříž, aby spát mohl Bob
Dmi *G*
a nás nestrašil jeho krok,
C
i jméno a den někdo na strom vyryl,
F
že tu konec vzal cesty svý,
C *Ami*
však namísto toho rum ho zabil,
Dmi *G* *C*
tak tam vyškřábal: tiše spit.
 2. Vždyť Boba snad znal celej Overland,
on prostě starej tulák byl,
duch venkovskejch cest, prachu konzument,
měl jen chlebník, žádněj cíl,
když vítr sem fouk' vůni borovic
a s ní zahučel vodní proud,
tak změnil se Bob, trošku poblednul víc,
jak by přes něj se chystal plout.
 3. Hlas cizí tak měl, tiše hovořil:
už jde pro mě můj doprovod,
já kdysi, ach, dávno voják jsem byl,
teď jsem opilej vrak a šrot,
kde Bloodwood má stín, právě tam chci spát,
a když smůla vám vezme dech,
jen zkuste můj hrob znova překopat,
pak snad pomine ten váš pech.
 4. Já slyšel jsem, jak ještě promluvil,
trošku vzduchu chtěl nalapat,
chtěl dál něco říct, ale neměl už sil,
a v tu chvíli zpět mrtvej pad',
tak skončil dnes Bob žití toulavý,
je už tam, kam my všichni jdem,
jen zmařil svůj čas, všechny síly svý,
a pak tiše ho skryla zem.
D
 5. Čas přišel pak zlej, všude suchopár,
G
vyschla do kapky voda z jam,
D *Hmi*
skot mučila žízeň, trápil žár,
Emi *A*
že snad zméknul by ďábel sám,
D
co Bob tehdy řek', nám teď v uších zní,
G
dřív než našel svůj věčnej klid,
D *Hmi*
jdeme překopat hrob, snad se objasní,
Emi *A* *D*
jakej smysl moh' náznak mít.
 6. My ryli jsme tam, kde kříž byl a kmen,
hrob jsme hloubili beze slov,
v tom křemen se blejsk', jak šel s hlinou ven,
a v něm zasvítíl žlutej kov,
pruh k horám se táh', měly zlatej bok,
a až do dneška od těch dob,
ten nejlepší důl, co má Idle Hog,
znaj' pod jménem Bobův hrob.

8. Blues hvízdavého vlaku (Greenhorns / Jimmie Rodgers)

- C(F)*
1. [: Poslouchej, jak ve stráni
(C)
ozvěna šum kotle odráží, :]
G
až uslyšíš hvízdání,
C G C
to můj vlak vjede do nádraží.
C(F)
 - R: [: Jen mou rakev klidně
(C)
víkem zandavej, :]
G
kdo však dál teď bude
C G C
řídít můj vlak hvízdavej?
 2. [: Už je dvanáct nula pět,
za pět minut má vyjet můj vlak, :]
kdo ho spustí ale vpřed,
když já musím tu ležet naznak?
 - R: [: Jen mou rakev klidně
na vůz nandavej, :]
kdo však dál teď bude
řídít můj vlak hvízdavej?
 3. [: Dejte pryč ty věnce,
strhejte ten černej flór, :]
musím vyjet přece,
zelenej mám semafor.

9. Blízko Little Big Hornu (Greenhorns / Leon Payne)

- Ami*
1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami *Dmi*
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
Ami *A*
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.
A *E7*
 - R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 *A* *Ami*
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?
 2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
 - R: Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
 - R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?
 4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.
 - R:

10. Blizard (Greenhorns / H. Howard)

1. $\begin{array}{cccc} C & C^7 & F & C \\ & G & & \end{array}$
Když jde blizard s vichřicí, já sám jedu vánicí
a na cestě jsem už skoro celý den,
 $\begin{array}{cccc} C & C^7 & F & C \\ & G & \text{Ami}(C) & \end{array}$
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
[: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :]
2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvíli, sčítám míli za míli,
[: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :]
3. Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčnej chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probíjím, z láhve brandy popíjím,
[: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :]
4. V dálce světla zaplály, to mý oči hledaly,
potíž je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát,
[: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :]
5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hrát,
[: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :]

11. Blues prázdného motelu (Greenhorns)

1. $\begin{array}{ccc} C & F & C \\ F & G & \\ C & F & C \\ F & G & \end{array}$
V tom motelu to zavánělo mrtvou sezónou,
tiše byl slyšet jukebox hrát, hrát, hrát,
a tak jsem k němu popojel tou neonovou tmou,
 $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & C & \text{Ami} & C \\ \text{Ami} & C & \text{Ami} & F & G \\ \text{Ami} & C & \text{Ami} & C \\ \text{Ami} & C & F & G \end{array}$
v motelech opuštěných já spím rád.
- R: Bylo to třináctého v pátek, jak černý kocour smolný den,
a přece byl v mé duši svátek - já viděl tu nejkrásnější z žen,
opřená stála o skříň hrací, každá mince byla stejné blues,
ta její píseň se mi vrací dál, i když dávno zmizel její vůz.
2. V tom motelu teď u jukeboxů často sedávám
a její blues se stalo písní mou,
a jen rubín sklenky od vína tu hoří přede mnou
a nikdo nepřijíždí tmou, tmou, tmou.
- R: Týden co týden každý pátek musím se stejným směrem brát,
točím svůj motor do obrátek výš, když vidím neon proti nebi plát,
dnes je právě třináctého k ránu a zas novou mincí musím dát,
když zavřu oči v zlatém ránu, já vidím ji tu u jukeboxů stát.
3. Pomalu blues doznívá a na rám okenní
dopad' svit reflektorů dvou, dvou, dvou,
dlouhé týdny čekal jsem na tohle znamení,
teď rychlé kroky slyším tmou, tmou, tmou.

12. Bída s nouzí (Greenhorns / Merle Haggard)

1. $\begin{array}{ccc} C & F & C \\ G & C & \\ & F & C \\ D^7 & G & \end{array}$
Táta můj snad měří jen dva couly,
ale dům má velkej jako boží chrám
a peněz má, že neví, kam se koulí,
a stále píše, ať se vrátím k nám.
- R: $\begin{array}{ccc} C & F & C \\ G & C & \\ & F & C \\ G & C & \end{array}$
Já raději sám bych s tebou třel jen bídu s nouzí,
když tebe táta můj už nechce znát,
on nezná rána, kdy mě jen tvůj dech probouzí,
ani noc, kdy zárem nedá se už spát.
2. Pojď se mnou tam, kde řeka v údolí se kroutí,
než ranní mlha trávu orosí,
tam najdem zámek z vrbovýho proutí
bez oken, jen s lůžkem z rákosí.

R:

13. Cadillac (Greenhorns / Wayne Kemp)

1. $\begin{matrix} C & F \\ G & C \end{matrix}$ Můj děda byl toulavý pták, toulal se světem, no, a tak
ho jednou osud do Detroitu svál,
 $\begin{matrix} F \\ G & C \end{matrix}$ tam auta dělal na pásu, ty pro rychlost i na krásu,
pro pány z firmy Motors General.
2. Vždycky, když bral vejplatu, dluhy odečet' a outratu,
viděl, že i kdyby hodně mák',
mínus vždy zbude, a ne plus, že nikdy neušetří na ten vůz,
co je tu dělal: značky Cadillac.
3. Večer, když líhal v baráku, tak sny měl o tom bouráku,
má dlouhý čumák, jezdí jako drak,
a že nesedal nasucho, tak nápad klep' ho za ucho,
jak získat fáro značky Cadillac.

- R: $\begin{matrix} C & F \\ G & C \end{matrix}$ Pomalu (tak) vzít, po kuse kus, až bude celý vůz,
a potom stříknout krásný zlatý lak,
 $\begin{matrix} F \\ G & C \end{matrix}$ pomalu čas od času vzít další součástku,
až bude komplet celý Cadillac.
4. Tak šrouby, písty, ojnici pronášel tajně vrátnicí,
měl pod kabátem jako klokan vak,
a v kůlně hned u baráku, tam kutil na tom autáku,
co z něho jednou bude Cadillac.
5. Když proplítal se vrátnicí, křičel: „Jsem v osmém měsíci,“
smál se, i když měl na bránci tlak,
tak, aniž si kdo čeho všim', pronesl ven rychlostní skříň,
pod paží volant a soustavu pák.
6. A jak utíkal za dnem den, každým dnem blíž byl dědův
sen,
že jistě všechny známý trefí šlak,
až zblednou bledou závistí, když kilem kolem prosvítí
ve vsí své kráse novéj Cadillac.

- R:
7. Uběhlo pár zim i pár jar, karoserie mění tvar,
dědovi mýmu tohle ušlo nák,
měl půlku kastle hranatou a druhou půlku kulatou,
měl zvláštní frak ten jeho Cadillac.
8. A stalo se i, bohužel, že každý dvířka jiný měl,
jak kdyby po tý kastli přešel vlak,
no, víc vám říkat nebudu - prostě vytvořil obludu,
spíš jako Lochness než jak Cadillac.
9. Když prvně vyjel na cesty, vznikly ve Státech pověsti,
že viděl farmář cestou zlatý mrak,
že vsadí poslední halíř, že to byl lítací talíř,
i když to mělo značku Cadillac.
- R:
10. Ten vůz byl divnej nesmírně, vypadal zkrátka vesmírně,
kdyžs' na něj kouknul, tak přecházel zrak,
teď už je ale jasný to, že nebylo to UFO,
jen dědův prapodivnej Cadillac.

11. Hned ten den dědu v aleji stopnula hlídka s Harleyi,
„co je to za typ, tenhle Cadillac,
hej, vylez ven z tý ozdoby a koukej říct rok výroby,“
a děda řek': „Rok výroby? No tak:
devatenáct set čtyřicet jedna,
devatenáct set čtyřicet dva,
devatenáct set čtyřicet tři
a devatenáct set čtyřicet čtyři,
devatenáct set čtyřicet pět,
devatenáct set čtyřicet šest,
devatenáct set čtyřicet sedm,
devatenáct set čtyřicet osm ...“

14. Chci být vodou na tvůj mlýn (Greenhorns / J. Hayes)

1. $\begin{matrix} D \\ E \\ F\#mi & G & F\#mi \end{matrix}$ Přáním svůj dopis začínám,
snad těch pár stránek stačí nám,
že chci být slunce tvé i stín,
 $\begin{matrix} E \\ E \\ E & A & D \end{matrix}$ chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn.
2. Chci být tvá nevinost i hřích
a pokladníkem přání tvých,
možná i sklepníkem tvých vín,
chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn.
- R: $\begin{matrix} G & A & F\#mi & Hmi \\ E & & & A \end{matrix}$ Mezi řádky můžes číst pozdrav od všech ptačích hnízd,
do obálky zaklínám hvězdy, které spadly nám.
3. Pojď stoupat do nejvyšších sfér,
jsem herec tvůj i režisér,
jsem d'Artangan i harlekýn
a chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn.
- R:
4. $\begin{matrix} E \\ F\#mi \\ G\#mi & A & G\#mi \\ F\#mi & H & E \end{matrix}$ Teď P.S. pod mým podpisem
ať vede tvoje stopy sem,
[: já chci být slunce tvé i stín,
chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn, :]
chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn,
chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn,
chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn,
chci být vodou na tvůj mlýn, chci být vodou na tvůj mlýn
...

15. Carra Carra Wirra Canna (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} G & & D & & G \\ & & D & & G \end{matrix}$
V dále v jižní Austrálii, kam tě jednou vezmu já,
znají ti, kteří tam žijí, tůň, co zvláštní jméno má.
- R: $\begin{matrix} G & & D & C & D & G \\ & & D & C & D & G C G D G \end{matrix}$
Carra Carra Wirra Canna, malá hvězdo nad vodou,
provázej mě jako máma, provázej mě noční tmou.
2. V každé chýši večer mámy broukají tam dětem svým,
k říši snů ten nápěv mámi, stoupá k hvězdám jako dým.
3. Na vlnách se pohoupává píseň ztichlou ozvěnou,
sen pod víčka zastrkává, loďka snů připlouvá tmou.
- R:
4. Sviť mi nad vody a lesy, když noc tmou je zahalí,
zažen stíny, které děsí, hlad' mě tlapkou koalí.
- R:

16. Cizinec (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} Ami & & Dmi & & Ami \\ & & Dmi & Ami & E & Ami \end{matrix}$
Na kraji pouště sluncem spálený
stojí naše malý město dřevěný,
 $\begin{matrix} Dmi & Ami \\ & Dmi & Ami & E & Ami \end{matrix}$
jednoho dne, právě čas oběda byl,
se na kraji města jezdec objevil.
2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růží,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.
- R: $\begin{matrix} F & & G \\ & & F & C \end{matrix}$
Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,
na každém nároží zatykač vlál,
 $\begin{matrix} Dmi & Ami \\ & E & Ami \end{matrix}$
na něm cifra, za kterou by sis žil,
a přece nikdo z nás nevystřelil.
3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.
4. Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pítí a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.
- R:
5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

17. Casey Jones (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} A \\ & & H^7 & E^7 \end{matrix}$
Pojďte ke mně vy, co máte po práci,
strojvůdci, výhybkáři, nádražáci,
 $\begin{matrix} A \\ & & E^7 & A \end{matrix}$
poslechněte si o srdci jako bronz,
který nosil ve své hrudi Casey Jones.
2. Bylo to zrovna po těch velkejch deštích,
Casey vylez' na mašinu samej smích,
a jako vždy, i dnes pro něj hlavní je,
ve vlaku že poštu veze do Virginie.
- R: $\begin{matrix} A \\ & & H^7 & E^7 \end{matrix}$
Casey Jones na lokálce svojí,
Casey Jones - mašinfírů král,
 $\begin{matrix} A \\ & & E^7 & A \end{matrix}$
Casey Jones smrti se nebojí,
do poslední chvíle na mašině stál.
3. Poslouchejte, brzdaři a tuláci,
ty deště v trati udělaly zlou práci,
marný bylo Casey Jonese snažení,
vlak nabíral čím dál větší zpoždění.
4. Ale můžete vzít na to všichni jed,
jet vopatrně Casey dlouho nedoved',
náhle řekl: „Ať nás třeba vezme ďas,
poštovní vagon, ten já dovezu včas!“
- R:
5. Někdy je život strašnějši než v černejch snech,
někdy má člověk počkat, nebejt samej spěch,
Casey kouká a vočí ho bolejí,
proti sobě vidí vlak v tý samý koleji.
6. A tak se teda řítí proti vlaku vlak,
lidí už se zachraňujou všelijak,
jenom Casey stojí jako kapitán,
když pod ním jeho loď jde vstříc hlubinám.
- R:
7. Až pojeděš tam k Virginskejm horám blíž,
uvidíš tam vedle trati z pražců kříž,
koleje tam v noci svítěj' jako bronz,
tam umřel král mašinfírů Casey Jones.

R:

18. Cesta k Hoganový soutěsce (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} C & & G & & C \\ & & & & \\ & & G & & C \end{matrix}$
Víš, přes potok pak pojeděš, přes rozvalenej most,
 $\begin{matrix} F & & C & & Ami \\ & & & & \\ & & C & & G & & C \end{matrix}$
a podle něj ne více než dva hřbety hor, a dost,
a vzhůru po těch hřebenech se dej pak cestou vést,
 $\begin{matrix} C & & G & & C \end{matrix}$
dvě ovčí stezky stranou nech, ty mohly by tě splést.
2. Jen potoka se vpravo drž, pak rovně snaž se brát,
až uvidíš, že je tam strž, plot z tyček, na něm drát,
tam leží mrcha kobyly, co prask' jí v pádu hřbet,
no, uvidíš ji za chvíli, tou cestou musíš jet.
3. Dál pod žulovým útesem, kde leží z káry vrak,
dva ostrý hochy pod lesem tam trefit můžeš pak,
to musíš střílet nakonec či dát se zabít sám,
tak snaž se vyjet na kopec a braň se radši tam.
4. V půlcestě je vůl Hoganův, jak pad' a začal hnít,
pak napravo, sic v tu ránu bys koně nezachyt',
pak nalevo se votočíš, půl míle jedeš dál
a za chvíli pak jistě již bys před bránou mu stál.
5. Že hned se vidět nedává, to moc tě nesmí zmást,
von prvně vždycky vyčkává, zda všechno není past,
já radil bych ti, kdybys moh' mít koně blízko vrat,
tam v okolí je drsnej hoch, tak musíš pozor dát.
6. Sem chlapi táhnou ze všech stran mok trochu ochutnat,
když stoupnou k pípě stojí tam, no, dokud mohou stát,
a v neděli to vrcholí, jak mouchy lížou čep,
a samý živý mrtvolý pak zaplňujou sklep.
7. Tu od mostu muž otočil své koně čelem zpět
a nohou nikdy nevkročil, kde strměl horský hřbet,
on prostě zjistil v tu chvíli, že necítí se fit,
měl Hoganovi obsílku a výměr doručit.

- *: $\begin{matrix} F & & C & & Ami \\ & & & & \\ & & C & & Ami & & C \end{matrix}$
Zbled' představou, jak sjíždí sráz, a viděl u těch skal
 $\begin{matrix} C & & Ami & & C & & Ami \\ & & & & & & \\ & & C & & G & & C \end{matrix}$
tu kůži svou u volské hnít jak značku, kde má odbočit
ten, kdo tu jednou půjde zas kol mrchy a pak dál ...

19. Červená řeka (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} C & & C^7 & & F & & C \\ & & & & & & \\ & & Emi & & Dmi & & G^7 \end{matrix}$
Jsem potulnej cowboy, já se potloukám
 $\begin{matrix} C & & C^7 & & F & & C \\ & & & & & & \\ & & Emi & & Dmi & & G^7 & & C \end{matrix}$
a od ranče k ranči se najímat dám,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
potkal jsem holku vod Červený řeky.
2. Pak začlo mi trápení a spousta bēd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.
3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.
4. Sotva mi však řekla: „Miláčku můj,“
ze skal se ozvalo: „Bídáku, stůj!“
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.
5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já vobklíčenej byl u Červený řeky.
- *: $\begin{matrix} G & & F & & C \\ & & & & \\ & & G & & C & & Ami \end{matrix}$
Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
 $\begin{matrix} C & & C^7 & & F & & C \\ & & & & & & \\ & & Emi & & Dmi & & G^7 & & C \end{matrix}$
já poslal je na jednu z nejdělsch cest
a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
vez' jsem si holku vod Červený řeky.

20. Co se bude dít (Greenhorns / Bob Dylan)

1. $\begin{matrix} F & & G^7 \\ & & \\ & & B^b & & C & & F & & C^7 \end{matrix}$
Ty a já, prázdnej dům přímo svádí ke hříchům,
co se dál bude dít, dám ti hned znát.
2. Až se víc sešeří, zamkni zámky u dveří,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.
- R: $\begin{matrix} B^b & & F \\ & & \\ & & G^7 & & C^7 \end{matrix}$
Až uzamkneš všechny vchody, zhasnu lampu i retku,
nespoléhám na náhody, chci si tě vzít beze svědků.
3. Díрку klíčovou zandej touhle podkovou,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.
- R:
4. Dřív, než spácháš hřích, zevnitř klíč nech ve dveřích,
co se dál bude dít, nechtěj už znát.

21. Džek Blesk z Gandegáj (Greenhorns)

1. Stříhával jsem ovce tam dole v Cockermain,
taky v Paramonee a taky v Colorane,
ještě než jsem bejval hotov, měl jsem cukání
stříhat brzo u Petersena na pláni.
- R:** Všude plno vlny, všichni ve vlně,
ať jsou nůžky plný, plný úplně,
já nemluvím a stříhám, jak v kraji dobře znaj',
všichni rádi vezmou Bleska z Gandegáj.
2. Stříhal jsem už leccos těmahle nůžkama,
mastnotu i trávu občas ovce má,
ale tam jsou ovce čistý, kde mají koupání,
jako je to u Petersena na pláni.

R:

3. V Abilanchi byl jsem a byl jsem v Navarcu,
tam se dobře platí za práci na horku
i New Hammon znám dobře a můj kůň uhání,
abych byl už u Petersena na pláni

R:

4. Na Leclanu byl jsem a prošel Cooper Creek,
ostříhal jsem všechno, jak všude je můj zvyk,
kdyby anděl k soudu troubil, mně sotva zabrání
nastoupit zas u Petersena na pláni.

R:

22. Dlouhý černý závoj (Greenhorns / M. Wilkin - D. Dill)

1. Tu partii neměl já s osudem hrát,
tu noc v ulicích smrtící výstřel pad'.
2. Vrah v mlze zmizel, ale já blízko byl,
když džíp policejní mě zastavil.
3. Tu partii začal já s osudem hrát,
když s jednou ženou byl jsem a lásku krad'.
4. Tím ránem mlhavým jsem od ní šel
a její muž, můj přítel, to nevěděl.
- R:** Už čas to svál, už nech to spát,
dlouhý černý závoj nech nad tím vlát,
já nemoh' tenkrát dělat nic víc,
pravdu nesměl jsem říct.
5. U soudu pak já neměl strach,
však má tvář je tatáž, co prý měl vrah.
6. Soud řekl „vinen“ a já vinen byl,
jenže něčím jiným, než mě obvinil.
7. Můj přítel nic neví už navždycky,
mý ústa zamkne křeslo elektrický.
8. A jestli se můj příběh ti nezdál snad,
tak dlouhý černý závoj nech nad ním vlát.

R:

23. Divnej hráč (Greenhorns / F. Bryant)

1. Stáváte-li, stáváte-li často u tratí,
a vídáte-li hřívy koní, když bez opratí
mizí cvaalem dlouhou pláni jako dívčí pláč,
já to dobře znám, jsem divnej hráč,
já to dobře znám, jsem divnej hráč.
2. Dáváte-li, dáváte-li sbohem láskám svým
a říkáte – li *dívčám často "já už odcházím"*,
kouřový vlak vozí vás se srdcem bolavým,
já jsem divnej hráč, tak já to vím,
já jsem divnej hráč, tak já to vím.

24. Drnová chajda (Greenhorns)

1. Já tu na svém dílci, celkem vzato, bídněj život mám,
a tak vypadám dost divně, pámbu ví,
myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám
na mým dílci v starý chajdě drnový.
- R:** Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený,
kolem kojoti se plíží hladoví,
dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný
na mým dílci v starý chajdě drnový.
2. Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí - kdopak ví,
sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.

R:

3. Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,
jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává
i na mým dílci v starý chajdě drnový.

R:

R:

25. Do Černejh hor (Greenhorns)

1. D
Do stanice Cheyenne v každým okamžiku
 $A^7 D$
proudí zástup tuláků a podvodníků,
 $A^7 D A^7 D$
zlatá horečka je nakažlivá jak mor,
 $A^7 D$
všichni jsou švorc, a tak táhnou do Černejh hor.

- R:** $G D A^7 D$
Neodjížděj tou proklatou tratí,
 $G D E^7 A^7$
kdo se po ní dá, se těžko navrátí,
 D
jsou tam řeky divoký, kraj plnej šelem,
 $A^7 D$
a Komanči odříznou skalp nad tvým čelem.
2. Já tam byl a nemám zlata ani unci,
jen jsem tejdny záda hrbil proti slunci,
sněhový smrště a led, v ústech ti mrzne fór,
když se drápeš po srážech tam do Černejh hor.

- R:**
3. Poradím ti, hochu, ještě, ovšem, chceš-li:
neopouštěj doma svou vyhrátou sesli,
zlatá horečka je nakažlivá jak mor,
švorcák budeš, až potáhneš od Černejh hor.

R:

26. Domov mezi gumovníky (Greenhorns / Brown)

1. C Ami Dmi G
Několikrát jsem už vobjel celej svět,
 $Dmi G C G$
jeho sedm divů znám už dávno nazpaměť,
 $C Ami Dmi G$
a když se mě někdo zeptal, co mě táhne zpět,
 $Dmi G C$
vždycky jsem mu řek':

- R:** $C Ami Dmi G Dmi G C G$
Mám rád dům mezi gumovníky, za jinej díky, klokana a ovcí pár,
 $C Ami Dmi G Dmi G C$
na verandě mám křeslo houpací, co víc bych si přál.

2. Čmouchávám rád, jak voní pečeně,
když possumů stín se vlní na stěně,
palce nohou zas proti slunci obracím
v křesle houpacím.

- R:**
- *: $F C$
Mžourám, když se prádla šňůra větrem zavlní,
 $G C$
dobře vím, že tenhle kout je světa výsluní,
 $F C$
kde, když pak mi na stůl neseš koláč dýňový,
 $D^7 G$
křik cookabarry zní.

- R:**
3. Nezávidím těm, kteří bydlí v paláci,
jen ulovit pár králíků, víc nemám na práci,
když noc jako černá tuš se rozlévá nad buš,
tak sbohem, tuláci.

- R:** $Dmi G C$
+ co víc bych si přál ...

27. Dnešní noc bude dlouhá (Greenhorns / Ernest Tubb)

1. $F C$
Dnešní noc bude dlouhá, má drahá,
 F
noc dnešní v richmondským vězení,
 $B^b F$
v okně mým pevná mříž, ty snad vůbec nevíš,
 $C F$
že tu mám svý srdce vězněný.
2. Místo hvězd jenom dým mříží vidím,
richmondský vlak když míří tam k vám,
od kytary mý pár snad s sebou vzal
tónů z písně, co tobě zpívám.
3. Že tu sedím tak sám v cele temný,
oknem vidím jenom dým za tratí,
a ten dým k zemi pad', když vlak zmizel jak had,
doufám, že můj pozdrav cestou neztratí.
4. Teď jen fotku tvou líbám a hladím,
kytara má mi boky tvý připomíná,
noc teď na mne shlíží malým oknem s mříží,
s tebou zatím spí lepší než já.
5. Noci budou teď dlouhý, má drahá,
jak dnešní v lapáku richmondským,
ty jsi daleko tam, kam se nedovolám,
mně tu zbejvá jen smutek a dým.

28. Divnej smích (Greenhorns / Sheb Wooley)

1. C
Každej svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap ...,
 F
když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap ...

- R:** G
Ten Jackův smích, ten divnej řev,
 F
při kterým v žilách tuhne krev,
 $C F C F G C F G C$
divnej smích, krutej smích.

2. Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', vap ta dap ...
...,
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap ...

- R:**
3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap ...,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap ...

- R:**
4. Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap ...,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,

- R:**
5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů ...,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap ...

R:

29. Dívka s vlasem medovým (Greenhorns)

- D*
1. Chci vyprávět vám příběh o jedné dívce s vlasem medovým,
A⁷
ale jak to bylo tenkrát v noci, to se přesně nikdy nedovím.
2. Já vím jen, že jsem spěchal a řek' si tenkrát: tak si cestu zkrát
spodem kolem jezera, kde cestu kříží železniční trať.
3. Tam v záři bílých světél vidím dívku u přejezdu stát,
asi něco se jí přihodilo, je to v jejím obličejí znát.
4. „Už dlouho tady čekám a ještě nikdo mi nazastavil,
odvezte mě, prosím, domů, je to odtud necelých pět mil.“
5. Tvář má bílou jako sníh a paže jako mramor šedavý,
proč stála tam na kolejích tak sama v černé noci, kdopak ví.
6. „Tam před tím domem zastavte, já za tátou teď musím domů jít,“
tak zmáčknu klakson, zastavím a čekám, až ji přijdou otevřít.
7. Z chodby v nočním šeru vrhá lampa na silnici zář,
„pane, já vám vezu dceru, proč máte tedy zamračenou tvář?“
8. Po dívce pohled stáčím a marně kolem rozhlížím se tmou,
vedle mě je místo prázdne stejně jako cesta přede mnou.
9. Ten muž se nejdřív diví, zřejmě tomu, co se dovidá,
a zblízka na mě civí, když tichým hlasem ke mě povídá:
10. „Já nevím, milý pane, zda je to mýlka nebo krutý žert,
tak nastartujte ten svůj bourák, zmizte odtud, ať vás vezme čert!“
11. „Předevčírem moje dcera zabila se, tak se radši ztrať,
pět mil odtud u jezera, kde cestu kříží železniční trať!“
- E*
12. Já dodnes tudy jezdím a hledám dívku s vlasem medovým,
H⁷
[: ale jak to bylo oné noci, to se snad už nikdy nedovím. :]

30. Dan, zvaný "Svatý" (Greenhorns)

- Dmi F C Dmi*
1. Když padlo sucho na Queensland a bylo k padnutí,
B^b C A
sjelo pár volských potahů se k túni smrdutý,
Dmi F C A
a ještě k zemi nekles' prach s jazyky od bláta,
Dmi B^b C Dmi
pili tu vodu nevábnou muži i zvířata.
2. Pak každý z vozků proklínal to sucho do dále,
jen Dan, ten stranou vzteku stál, „Svatý“ mu říkali,
ten k tichosti je nabádal, prý je to boží plán,
však dobré konce připraví svým věrným jejich pán.
3. Když občas z volských potahů některý zcepeněl,
Danovi táhli dál a dál, prý Pánbůh nad ním bděl,
když pak i jeho tahoun pad', Dan neznal hněv a vztek,
jen pohled upřel do mraků a na kolena klek'.
4. „Oběť vzals' mi z postrojů, vím dobře, všechno smíš,
věřím, dalších tahounů mých že ušetříš,“
však nazitří zas další zhas', a další, jak čas šel,
dál útěchu svou v modlitbách nacházel Daniel.
5. Už o sedmnáct tahounů přišel za ten čas Dan,
i pro „Svatého“ zdá se to být příliš krutá daň,
a když poslední z tahounů vedle jen těžce stál,
ve svatých očích Danových divoký zápas vzplál.
6. A jeho ruka hněvivě nabrala k nebi směr,
„poslední zbyl, tak si ho vem, sám je mi na prdel,“
v tom zahřměl hrom, sjel z nebe blesk a liják bušil zem,
a v proudech vody ležel Dan tím bleskem zasažen.

31. Edward Kelly (Greenhorns)

- A D A E A*
1. Mám jméno Edward Kelly, můžeš mi říkat Ned,
D A Hmi E
pro mě už slunce zapadá, naposled svítí teď,
D A Hmi F#mi
zvon zní, mně hranu zvoní, jak přesypá se čas,
A D A E A
když já tu v cele v Melbourne sám poslouchám jeho hlas.
2. Mým výstřelem pad' Kennedy, na ten boj dám svou dlaň,
já bral jsem stále ohledy, než sáh' jsem pro svou zbraň,
vím, co jsem bohu slíbil, vím, jak maj' věci bejt,
však pro soudce jsem zlý byl i pro svou sestru Kate.
3. Já vím, jak čas ubíhá a kolik kroků mám,
kde oprátka se kývá pod šibeniční trám,
jen třináct kroků zbývá mi na cestě ke smrti,
já je umím hrdě jít, nepříznám pohnutí.
4. Mám jméno Edward Kelly, můžeš mi říkat Ned,
pro mě už slunce zapadá a v noc se mění teď,
má duše s vánkem letí, už provaz dech mi vzal
mý jméno Edward Kelly ozvěnou zní tu dál.

32. Hardy (Greenhorns)

- C F*
1. Jó, vo poslední pranicí měl Hardy mušku zlou
G C
a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou,
F
to když si na něj vyšláp' sám policejní šéf,
G C
nechtěl, aby znovu tekla krev.
- G C*
R: A teď mu zní, teď mu zní poslední, poslední
G C
zvonění, jó, pohřební,
F
v okolí se každéj bál, koho sejme Hardy dál
G C
a marně za ním oddíl vojska hnal.
2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,
jeho stín se plouží v noci častokrát
tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.
- R:

33. Hospoda bez piva (Greenhorns / G. Parsons)

- C Dmi*
1. Je smutný sám tábořit v pustým buši,
G C
kde jen dingů skučení zní do uší,
Dmi
však na tom se shodují všichni zdejší,
G C
že bez piva šenk je to nejsmutnější.
2. Znáám záplavy, bouře i požár v buši,
i hrůzy, co nechaj' ti stín na duši,
však na tom se shodují všichni zdejší,
nálevna bez piv je nejhrůznější.
3. Přijde honák a sotva se šine přes práh,
písek a slunce žár hrdlo mu stáh',
jeho úsměv se v nestvůrnej škleb promění,
když mu výčepní šeptne to nadělení.
4. Pak se připlouží tulák a není mu hej,
je prachem a mouchama voblepenej,
když se dozví, tak proklíná všechny zdejší,
že i v pekle jsou k pocestným zdvořilejší.
5. Náš kovář se šourá zas k chatrči svéj,
je poprvé v žití komplet střízlivej,
žena šťastně naň hledí jak na zjevení,
on temně ucedí: pivo není!
6. Pes z hospody vyje a ježí svou srst,
jak každěj ho načutne, když zjistí půst,
i já už se proklínám, že jsem sem lez',
v nálevně bez piv se bojí i pes.

7.=1.

34. Holky jdou (Greenhorns / B. Owens)

- E H7*
R: Holky, holky jdou, to je k zbláznění,
E
holky, holky jdou, mám zas mámení,
A
teď nedají mi spát, budu se jich bát,
E H7 E
zas ty holky, holky jdou do mejch snů se cpát.
- E H7*
1. Každou znám a dobře vím, co dál mi budou chtít,
E
prej sliboval jsem každý, že jen ji si chci vzít,
A
ta blondýna je zlá, ta černá nervózní
E H7 E
a ta malá bude lkát, že jsem měl žít s ní.
- R:
2. Jen polštář je mým štítem, když dvě další ke mně jdou,
ta první z nich je mladá, má pihu kouzelnou,
tý slíbil jsem jen klid, lásku, dětskej ráj,
a tý druhý velkej dům, casino a stáj.
- R:
3. Ten hrozně těžkej sen, to neustálý mučení
teď končí, když mě probudilo silný zvonění,
to nezvoní mi v uších, to někdo chce jít k nám,
a tak hop z postele ven a dveře otvírám.
- R: Holky, holky jdou, to je k zbláznění,
holky, holky jdou, to není mámení,
teď zaplavujou dvůr, už to není sen,
[: ty má holky, holky jdou přát mi dobrej den. :]

35. Hej, Joe (Greenhorns / Boudleaux Bryant)

- E*
1. Hej, Joe, jen uvědom si dojista, že každá holka vod těsta
H
hned, jak přijede do města, je dámou,
hej, Joe, město nejsou pastviny, zde platěj' zákony jiný,
E
a tak nedělej blbiny před dámou.
- A*
R: S tebou je kříž, pá dap, ty snad nevíš, pá dap,
že ti musí přijít děsně na vobtěž, pá dap,
chodit špinavej v městě, když je v cestě
H
ženskejch dvěště pěkně pěstěných, to je hřích,
E A
hej, Joe, proč chodíš jak spařený, to chce jít jinak na ženy,
H E
vždyť tvý šance nejsou zmařený.
2. Hej, Joe, buď, prosím tě, tý dobroty a kup si nový kalhoty
a neplivej si na boty před dámou,
hej, Joe, hled' trošku na svou parádu, nečisti boty vo trávu
a nesmrkej do rukávu před dámou.

R:

36. Hej, strojvůdče (Greenhorns / Johnny Cash)

- G*
1. Hej, v budce strojvůdče, zpomal jízdu svou,
A D
po letech zas jedu svýho dětství krajinou,
G C
i řeka tady zpomaluje a má línej proud,
G D G
já z okna kupé nemůžu svý oči odtrhnout.
2. Hej, v budce strojvůdče, netop v kotli tak,
ať nekryje moje oči kouř jak černej mrak,
když projíždím touhle tratí, věř mi, je to fakt,
moje srdce vždycky tluče s pražci stejnej takt.
3. Tak prudce, strojvůdče, nemůžete jet,
tímhle mlázím zase vcházím do svejch mladejch let,
tam jsem sedal na kopcích a koukal do dálek,
dívčí smích mi vítr nosil s písni lokálek.
4. Hej, v budce strojvůdče, nesjíždějte z hor,
vidíte, že slunce je jak rudej semafor,
tady je kraj mýho mládí, tady každěj kout
dovede jak jízdenku mý srdce proštípnout.
- C D G*

5.=1.

37. Chajda kúrová (Greenhorns)

- C F G C
1. Je Bob mý jméno, říkám vám, jak před váma tu jsem,
 F C F
já zažil jsem už všelicos, když křížoval jsem zem,
 C F C F
já kdysi byl i bohatej, teď trop jsem, Pánbůh ví,
 C F G C
živí mě teď moje obec v chajdě kúrový.
2. Jen jeden škopek dostal jsem, prej nemůže víc bejt,
ten slouží na čaj, na maso, či když chci nohy mejt,
dál kotlík mám a žejdlík s šálkem, všechno fórový,
každej ale cení kuchyň v chajdě kúrový.
3. A z nábytku v ní není víc než bedna od ginu,
tu používám k sezení a jako spizírnu,
a kdo by někdo víko zved', má kouzlo hotový,
mouchy budou ho hnát kolem chajdy kúrový.
4. Jak něžnej vítr provívá tu každou skulinou,
když prohání se kolem chajdy letní krajinou,
a dveře mají pokroucený trámy futrový,
zadušením neumřu tu v chajdě kúrový.
5. To v zimě je zas jiná rozkoš v mojí chajdě zít,
když přijde slota, vítr hučí nebo začne lít,
i saze vyrvou z komína ty deště surový,
černej pepř na maso dají v chajdě kúrový.
6. Je macatejma blechama ta chajda prolezlá,
když po ní plácneš, prskne na tě jako kočka zlá,
a včera hrály karty o to blechy čertový,
která po mně drápkem sekne v chajdě kúrový.

38. John Hardy (Greenhorns)

- G
1. John Hardy, to byl malej chudinka,
 Emi G
měl za pasem pár bouchaček,
v západním pohraničí chlapa voddělal,
 $Emi(G)$ (D) (G)
[: chtěl utýct bez voplejtaček. :]
2. John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
[: „Rozdejte taky Hardymu!“ :]
3. John Hardy čtyři karty vytáhnul,
a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank
[: a John mu pomoh' do rakve. :]
4. Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trať,
najednou cítí ruku šerifa:
[: „Já musím železka ti dát!“ :]
5. Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední:
[: [„Pravdu má jenom bouchačka! :] :]

39. Já jsem vandrák a karbaník (Greenhorns)

- C C^7 F
1. Já jsem vandrák a karbaník a po krajích jezdím sám,
 C Ami G^7 C
sotva leze už můj vraník, jó, a taky dost chlastám.
2. Že jsem syčák a že jsem sígr, nechce mě znát ani bůh,
šerif číhá na můj fligr, jenom chřestýš je můj druh.
3. Jak tak jezdím na vraníku, tak už neznám pojem čest,
ten není v mém zákoníku, tam je jenom nůž a pěst.
4. Já jsem vandrák a karbaník, zkouřenej jsem nehezky,
tak mě můžeš, bože, škrtnout v tý svý knize nebeský.

40. Johnsonův protijed (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} G & & C \\ & D & G \\ & C & G \\ & D & G \\ & C & G \\ & D & G \end{matrix}$
 Kdesi blízko Hadí řeky, kde maj' tábor honáci,
 kde jsou hadi jedovatí bez ohledu na ráci,
 kde moc často kuchař zjistí, hrůzou celý pobledlý,
 že má zase přivařeno tučet plazů do knedlí,
 tam, kde místní lidí chodí jako těžkooděnci,
 kde jsou k smích škorpióni nebo volští mravenci,
 kde je více druhů zmijí, než kdy vůbec někdo čet',
 tam to bylo, kde Tom Johnson vynašel svůj protijed.
2. Trochu divný byl Tom Johnson, zdejší novousedlík,
 bál se hadů, bál se smrti, nepomoh' mu nijak zvyk,
 jak tak chodil po pozemcích mezi hady s nechutí,
 stále hledal zázračný lék, co by léčil uštknutí,
 Když šel kolem řeky Muky, řekl mu tam Billy King:
 „Had když kousat velká člověk, ten bejt rychle mrtvá, pink!,
 had když kousat do golana, ať mě zabít silná hrom,
 golana, ten chytrá ještěř, živ bejt, von sníst malá strom!“
3. „To je vono,“ vykřikl Johnson, „pojď a ukaž mi ten keř,“
 Billy King byl právě líný, prý až zítra, čert mu věř,
 slovo k slovu naučil se Johnson všemu nazpaměť,
 pak se honil za ještěrkou, aby získal protijed,
 když se jednou kolem řeky ploužil pěkně ztahaný,
 spatřil zápas tygří zmije a dost velké golany,
 válely se, kroutily se, kousaly se v boji svém,
 najednou ten ještěř zhltnul zmiji komplet s ocasem.
4. Všechno viděl starý Johnson bez dechu a přetiše,
 jak se ještěř plazí na břeh s boulí hada na bříše,
 jak se klidně olizuje, štípe listí na keři,
 přesně jak to Billy říkal, a pak se mu nevěří,
 velký jásoť Johnsonův se nad hladinu řeky zved':
 „Mám to štěstí, pad' jsem na to, tady je ten protijed,
 tady je ten grand-elixír, rozluštil jsem záhadu,
 dvacet tisíc lidí hyne ročně jenom vod hadů!“
5. „Peníze a slávu získám, lidi se sem povalí,
 budou na mě zbožně zírat, budou zpívat pochvaly,
 věci znalci v tisícovkách budou k Muky uhánět,
 všichni budou zlatem platit za ten slavnej protijed,
 delíriem postížený budou mít teď naději,
 který vidí z chlastu hady, jak se kolem kroutějí,
 myslí jenom, že je vidí, budou tedy zdraví hned,
 když se jenom podívají na Johnsonův protijed!“
6. Potom běžel do muzea, kde byl místní učencem:
 „Ouředně se chci dát uštknout, demonstrovat svoji věc,
 ať je had tak jedovatej, že mu říkaj' slizkej brach,
 tak mi vůbec neublíží, nemám z toho žádnéj strach,
 hadi jsou teď zastaralí, i když hnusní napohled,
 vod tý doby, co jsem na ně vynalezl protijed!“
 Vědec řekl: „Smrt když chcete, prosím, klidně na to jdu,
 máte-li stín pochybnosti, zvolím jinou metodu!“

7. „Nejdřív zkusíme to na psech, had ať uštkne dvojici,
 aplikujte svému psovi ten váš extrakt léčící,
 přežije-li vaše psisko a to moje zcepení,
 tak je vaše léčba dobrá, doufám, že jsme smluvni!“
 Brzy přišel Johnson se psem, na šňůře ho za krk ved':
 „Stampe, my jim ukážeme, co je pravej protijed!“
 Oba psi pak obdrželi plnou dávku z hadích žláz,
 Johnson nalil extrakt psovi, který jazyk povypláz'.
8. „Dívejte se,“ řekl Johnson, „dvacet minut uplyne,
 Stamp tu bude běhat kolem, vaše čubka uhyne!“
 Johnsona však po té době zachvátila němota,
 Stamp je tuhý jako biftek, čubka plná života,
 vědec letěl zkusit drogu, hrůzou chvěl se na těle,
 náprstek hned zabil pštrosa, lžička stačí na tele,
 všichni hadi v celým světě nezpůsobí tolik běd
 jako galon šmejdu z listí - slavný Johnsonův protijed!
9. $\begin{matrix} G & & C \\ & D & G \\ & C & G \\ & D & G \\ & C & G \\ & D & G \end{matrix}$
 Kdesi blízko Hadí řeky, kde maj' tábor honáci,
 kde jsou hadi jedovatí bez ohledu na ráci,
 šlape v plazech starej Johnson, někdy se i brodí v nich,
 střílí ale po golanách, hnusných prý a podvodných,
 Billy King se nezdržuje poblíž Muky na dohled,
 nevábí ho zřejmě téma „Golana a protijed“.

41. Jestli ses narodil v Austrálii (Greenhorns / Shel Silverstein)

1. $\begin{matrix} G \\ D(D, D, C) \\ (-, -, D) \\ G \end{matrix}$
 Big Burny v Melbourne podivně zbohat'
 a barák jak hrad si tam koupil,
 s kýblema lupu a v jemňoučký kůži
 se tváří, že nic nenaloupil.
2. Však my Australáci jsme trestanců děti
 a neskrejváme se tak s ničím,
 když kolem projíždí v kočáře zlatým,
 tam mávám a hlasitě křičím.
- R: $\begin{matrix} G & & D \\ & G & \\ & C & \\ & D & G \end{matrix}$
 Byla tvá bába běhna a dědek měl zisk,
 že přepadal lidi či prachy si tisk',
 neboť jestli ses narodil v Austrálii,
 jseš z běhny syn, z lotra syn, z lotrasa syn (tak jako já).
3. Molly McKye byla sladounký kvítí,
 však rodiče žádali rozchod,
 že je prej zrozená pro lepší žití,
 že by to byl špatnej obchod.
4. Když příbuzným s úsměvem sdělovali,
 že odtáh' ten z jinýho těsta,
 vyšel jsem před dům a začal jsem rvát,
 až vzbudil jsem víc než půl města.
- R:
- R:

42. Jen tohle chci ti říct (Greenhorns / Herald Wakefield)

R1: Jen tohle chci ti říct, než v dálce zas zmizím,
jó, holka, ztrať stopu mou, vždyť víš, jak se toulám.

1. Kapsu děravou mám a nejsem ten pravej,
tak, kam jsem odcházel, po známejch se neptej.

R1:

2. Pořád zakopávám o ten kořen bludnej,
tak abych klidně žil, už dál na mně nechtěj.

R2: Tak tohle chci ti říct, než v dálce zas zmizím,
nehledej dál stopu mou, vždyť víš, jak se toulám.

3. Nám zůstanou pěkný dny, co jsem s tebou žil,
už na mně nechtěj nic, asi bych se nudil.

R2:

43. Já v poslední době (Greenhorns)

1. Já v poslední době moc vodjízďím k tobě
podvečerní mlhou,
s měsícem se střídám, když tvůj domov hlídám,
a nejlíp ložnici tvou.

R: Vobjízďím noci a tmou, prosím: „Irene, buď jen mou!“,
já držím tu dohled a dost zlej mám pohled
a kvér svůj na kolenou.

2. Já z tvý velký lásky už mám asi vrásky
a jsem dost nevypalej,
když kolem tvejš očí moc jinejš se točí,
tak mám strach, a ne malejš.

R:

R:

44. Kamarád (Greenhorns)

1. Teď vím, že můj kamarád byl sekáč fajnovej,
teď vím, byl to koumák a pěkně fikanej,
maličkej a kulatej byl, každej se mu smál,
že mu ženskou přivede sám trpasličí král.

2. Nevím, proč můj kamarád má celej život pech,
když Idaho opustí, znova snad chytí dech,
jeden noci zmizel tam, co Texas říkájí,
že byl starej mládenec, teď o něm netají.

3. Až jeden noci před saloonem koně zarazí,
smečka chlapů zvědavejš ven rychle vyrazí,
v sedle se jen zašklebí mrňavejš kamarád,
přivez' von si holku k sobě: pět stop akorát.

45. Kde je stín gumovníků (Greenhorns / S. Dusty)

1. V žáru oči mhouřím a myšlenky mý jdou
do dob, kdy jsem si hrával ve stínu za farmou,
a šeptám slova díků, že vidím tvář těch dvou,
kde je stín gumovníků a pár vrb nad vodou.

2. A hladina dvou tůní tam zrcadlí ten klid,
kde vzduch má sladkou vůni a nutí políbit
obraz těch okamžiků, kdy táta s mámou jdou,
kde je stín gumovníků a pár vrb nad vodou.

3. Můj krok čas dlouho vodil po stezkách prachšpatných,
a teď platím ten podíl za součet hříchů svých,
když soudce v zákoníku začal číst větu zlou,
byl pryč stín gumovníků i pár vrb nad vodou.

4. Do přimhouřených očí mi svítí Jižní kříž,
za chvíli půlnoc vkročí tím oknem, co má mříž,
snad místo slov pár vzlyků dál ptáci odnesou,
kde je stín gumovníků a pár vrb nad vodou.

5. V žáru oči mhouřím a myšlenky mý jdou
do dob, kdy jsem si hrával ve stínu za farmou,
a šeptám slova díků, až půjdu cestou tou,
[: kde je stín gumovníků a pár vrb nad vodou. :]

46. Kočárem mý je vagon uhlí (Greenhorns / Hank Williams)

1. Z lokomotivy stoupá dým
a já se z války domů navracím,
ne však jak generál Lee,
kočárem mým je vagon uhlí.

R: Roztrhaný boty mám a rozedranejš vak
a vodváží mě dejchavičnej nákladák,
prohrál jsem jak generál Lee,
kočárem mým je vagon uhlí.

2. Z lokomotivy stoupá dým
a já už brzo dolů seskočím
a budu zas v tom kraji svém,
tam, kde to znám, a tam, kde bydlím.

R:

47. Kde našli muži hrob (Greenhorns)

1. Dmi Tam, kde se smrtka s létem snoubí, F tam našli muži hrob, Gmi A Dmi
 F tam, kde je léto symbol zhouby, Gmi A Dmi tam, kde je léto symbol zhouby, tam našli muži hrob,
 F C ve slaneém buši slunce bělí lebky těch, kteří neuspěli,
 F A Dmi dingo kde jenom štekne bdělý, tam našli muži hrob.
2. Ve žlutých vodách s divým během, tam našli muži hrob,
ve zrádných tůních s měkkým břehem, tam našli muži hrob,
perlivý pruh se matně blýská za vodní brázdou ptakopyska,
živý hlas nikde nezastýská, tam našli muži hrob.
3. Nocí se mrtvý jezdec žene, opouští muži hrob,
stádo je hrůzou poplašené, opouští muži hrob,
v divokém rytmu nohy buší, dobytek vždycky mrtvé tuší,
v oživlých tělech není duší, opouští muži hrob.
4. Zeptej se hlídky, ta ti poví: vždycky je blízko hrob,
volají mrtví noční sovy z míst, kde je vždycky hrob,
smích slyší hlídka v mlžné páře, vidívá kradné bledé tváře,
šedivé stíny zalije záře, blízko kde vždy je hrob,
 F C vousatí muži, zelenáči padnou a ani nezapláčí,
 F A Dmi zaroste všechno do bodláčí, tak najdou muži hrob.

48. Když náš táta hrál (Greenhorns / Johnny Cash)

1. G Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
 C G scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
 D^7 G C G D^7 G a tu svoji nejmilejší hrál.
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

49. Kočovníci (Greenhorns)

1. Ami Stáda hnát je pěkej job k jatkám stepí dlouhou, Emi Ami
 Emi Ami jak honákem se můžeš stát, já řeknu pravdu pouhou:
 C G C G to chtěli skot pro Queensland, do Campsey, jak je zvykem,
 Ami Emi Ami a přišel jsem a vzali mě, a tak jsem kočovníkem.
- R:** C G C G Tak podej kolem láhev a podle starejch zvyků
 Ami Emi Ami na zdraví se dneska pije s bandou kočovníků.
2. Už dobytek se počítá a všechno už se chystá,
muži sedí na koních a brzo hned se z místa,
jsou zlý i dobrý tady, Ir, Němec v jednom šiku,
advokáti, doktoři v tý bandě kočovníků.
- R:**
3. Já takhle ráno stáda pás', kde tráva byla svěží,
že přerazí mě, ať jdu pryč, hned usedlík sem běží,
já říkám: „Tiše, brácho, já bouchám někdy mžíkem,
tady mluvíš s poctivým, cti dbalým kočovníkem.“
- R:**
4. Prej dobytek nám zabaví, no tohle pro nás není,
je moc těžký nás nachytat a přimět k zaplacení,
a maso v krámě koupit je proti našim zvykům,
zaběhlej se najde kus, ten patří kočovníkům.
- R:**
5. A děvče v Sydney povídá: „Pryč nechoď, jsem tak sama,“
já na to: „Škoda, do sedla už nevejde se dáma,
tak chlapi, táhnem zpátky, ať kdo chce co chce říká,
někde poblíž Marano prej hledaj' kočovníka.“
- R:** Ami Emi Ami + na zdraví se dneska pije s bandou kočovníků ...

50. Kuchař v honáckém táboře (Greenhorns / S. Dusty)

1. Ten kuchař, co byl v táboře, měl metrák tak a půl,
na botách neměl tkaničky, pod paží samou sůl,
od poklopce knoflíky mu dávno odnes' čas,
za blaf, co kuchtil honákům, by patřil na provaz.
2. On do mastnýho rukávu obřadně utřel nos,
pak čaj zamíchal čibukem, co z něj tek' hnědej sos,
my sledovali zpovzdálí to hrůzný divadlo,
když nad kotlíkem vlála mu nudle jak švihadlo.
3. Jsem prostě honák, jak má bejt, na nervy nejsem trop,
však přiskočil jsem k ohništi a zařval jsem „tak stop!“,
sjel mě od hlavy po paty svým sprostým pohledem,
že vařit tak, jak umí on, že nikdy nesvedem.
4. Kop' do konvice s čajem, ten mě hned opažil,
prej kuchaření v táboře se dávno nabažil,
pak vzal mě pánví od fazolí pěkně na čelist
a já jsem padnul k zemi jak z eukalyptu list.
5. Mám kil jen pětapadesát, měl to za vodbytý,
tam v divočině neplatěj' váhový limity,
i zápasnických pravidel se tam nedostává,
ten, kdo zůstane na živu, ten prostě vyhrává.
6. No, pomohla mi náhoda, jak už to chodívá,
jak po mně šel, tak zakopnul o bečku od piva,
mám pěst jak parní kladivo, bil jsem ho do těla,
však zdálo se, že mu to žádnou bolest nedělá.
7. Vyrazil mi zubů pár a utrh' ucha kus,
já svíjel jsem se jako had a myslel na funus,
tak jsme spolu vrávorali k děrám od wombatů,
potom jsem mu nasadil škrťící kravatu.
8. Kam se hrabou všechny bitvy starý Anglie
na boj, po kterým tráva scvrklá až k semeni je
a po kterým tu zbyl jen v šutru vrytej epitaf:
zde leží kuchař, co vařil honákům strašnej blaf.
9. Dva dny na to přivezli novýho kuchaře,
ten prej škrťící kravatu dát lehce dokáže,
na botách neměl tkaničky, špinavej byl jak đas
a od poklopce knoflíky mu dávno odnes' čas.

51. Kluk z plání (Greenhorns / Bob McDill, A. Reynolds)

1. Přiznávám, že jen pár pátků
tady jsem, a je to znát,
měkká postel, plno zmatků,
hluk a čmoud mi nedá spát.
2. Oči tvé neskryly zájem,
já nevěděl, že už to znaj',
slíbilas' mi cestu rájem,
však s tebou žít, to není ráj.
- R:** Neskrývám, že jsem kluk z plání,
přiznávám, kde žil jsem dřív,
údolím se neslo ržání,
v očích měl jsem plání hřích.
3. Doma býváš párkrát týdně,
teď však pryč jseš dýl a dýl,
v duši můj mi visí bídně
smutek, ten zlej netopýr.
4. Žlutne tráva, je čas draků,
opírám se o patník,
cestou zpátky v nákladáku
beru nástroj za hmatník.
- R:** Neskrývám, že jsem kluk z plání
a v těch pláních chci zas žít,
odcházím jak bílá paní
mlhou luk, už je čas jít.
- R:** Neskrývám, že jsem kluk z plání,
přiznávám, kde žil jsem dřív,
údolím se nese ržání,
v očích mám zas plání hřích,
a tak v očích mám zas plání hřích ...

52. Mistře Buriane, díky za ten svět (Greenhorns)

1. Vy jste byl první průvodce, co se mnou chodil stezkou Mohykánů.
 po tajuplných ostrovech, kde patnáctiletých je říše kapitánů,
 vy jste znal plachty škunerů, co brázdí moře, dokud vítr vane,
 i sníh a led a bobří hráz, kde plání sviští trapperovy saně,
 mokasinů stopy v písku nad jezerem, které od vás známe,
 ty obrázky já dodnes vidím, díky za sny, mistře Buriane!
2. Jak dým se táhne z táborů, kde písek zlatne a ruch heren
 kypí,
 opuštěnou prérií, kde zbyly kostry indiánských teepee,
 vy jste znal ohně stopařů pod Bílou skálou, když noc k lesům
 padá,
 i hrůvy černých mustangů, co víří písek Llana Estacada,
 ty obrázky mi dodnes září, jako kdyby měly zlatý rám,
 na stezky snů a rudých tváří já se zase nocí vydávám.
3. Stín eskymáckých kajaků, když navrací se z lovů k svému
 iglů,
 i džungli dávných pralesů, kde svítí oči šavlozubých tygrů,
 vy jste měl klíčky klukovství, co otvírají dobrodružná vrátka,
 tak na loveckých výpravách jsme díky vám nepřicházeli zkrátka,
 a život letí jako člun z březové kůry k ohni, který plane,
 my stárnem, však sny nestárnou, tak díky za ně, mistře Bu-
 riane!
4. A tak si myslím, že vy pořád u věčného ohně někde v kruhu
 sedíte a posloucháte příběhy svých malovaných druhů,
 co mají čapky z kožešin a jejich oči ostře hledí do dálky
 zpod pestrých čelenek pošítych barevnými korálky,
 do jejich tichých vět koluje mezi vámi kalumet,
 tak díky, mistře Buriane, díky za ten svět!

53. Můj bourák odjíždí pryč (Greenhorns / J. C. Fogerty)

1. Na mě jsi, lásko, krátká, já mám zadní vrátka,
 do těch můžeš klidně kopat, už tam není klíč,
 teď neřeknu ti „sbohem“ a hned za prvním rohem,
 tú-tú, můj bourák odjíždí pryč.
2. Já vypravím se k horám, ty postarej se o rám
 tý naší fotky poslední, a na tu vztekle syč,
 mně šťastně svištěj' gummy, kdo umí, ten holt umí,
 tú-tú, můj bourák odjíždí pryč.
- R: To, že to na mě hraješ, je vesta prastará,
 zítřejším balíkem já pošlu Oscara,
 svět je plnej proměn, tak jedna-nula pro mě,
 tú-tú, můj bourák odjíždí pryč.
- R: Svět je plnej proměn, tak jedna-nula pro mě,
 vem si náký sedativa nebo kvartýr znič,
 teď vezmeme to zkrátka, když mám zadní vrátka,
 tú-tú, můj bourák odjíždí pryč.

54. Můj bumerang se nevrací (Greenhorns / Drake)

- V těch nehostinejch krajích, tam v poušti západní
 svolal si kmen náčelník na oheň poradní.
 „Šéfe, hlásíme velké problémy s vaším synem Jackem.“
 „S mým synem Jackem?“
- R: Můj bumerang se nevrací, ten bumerang lítací,
 tím potupen je celý kmen, zbraň se mi nevrací.
2. Tak rozhodnutím starších Jack musel odejít
 a ve skalách za ležením jak malomocný žít.
3. Třikrát dorost' měsíc, když žil tam v ústraní,
 až navštívil ho kouzelník v kůži klokaní.
- Rec: „Hele, poslyš, jednu věc bys měl vědět, hochu,
 s bumerangama je to jako s mužskejma,
 některý se vracejí hned, jiný až po flámu,
 podívej, už se vrací ... Jauvajsl!“
- R: Můj bumerang se vrací, ten bumerang lítací,
 už potupen není můj kmen, zbraň se mi navrací.

55. Mašlička černá jak noc (Greenhorns)

1. Tam ve městě nad řekou Temží
 jsem tesařem vyučeněj,
 kde lidi jak brouci se hemží,
 mně každej den bejvalo hej.
2. Já chodil jsem večerním šerem
 a po ženskejch pokukoval,
 vtom najednou protějším směrem
 jde holka, že chtěl by ji král.
- R: Ta záře jejich očí,
 jak měla by kouzelnou moc
 a dlouhý vlasy jí poutá
 mašlička černá jak noc.
3. A když jsme chodili spolu,
 nám do cesty připlět' se pán,
 má holka zrak sklopila dolů,
 pak na něj se koukla jak laň.
4. Když hodinky šlohla mu z vesty,
 jak já moh' je ve dlani mít,
 to konec byl společný cesty,
 hned polda mě za ruku chyt'.
5. Pak předved mě na městskej ouřad,
 kde starosta klidně mi řek':
 tak tady už nebudeš courat
 a za mořem přejde tě vztek.
6. Je daleko australská země,
 loď pluje sem sto jeden den,
 a nikdy už nepřijde ke mě
 ta mašlička, můj černej sen.
- R:

56. Mad Jack a kakadu (Greenhorns / S. Dusty)

1. ^G Ten tulák moc dní i ve dnech povodní
^D se toulával po březích řek
^C a jak věrný stín starý papoušek s ním
^D na ranci, co nosil Mad Jack,
^C kam vítr chtěl dout, kam člun může plout,
^C tam všude, kde hlt piva zbyl,
^G pták držel s ním krok a na jeden lok
^D kakadu i Mad Jack pil.
2. Ten párek byl živ jen z rumu a piv,
měl deset jich, než já zmoř' pět,
a roztáls' jak rampouch, když ten jeho papouch
vlít' na čep a začal pět,
řek' nadávek pár, jak ženská se smál,
jak divokej dingo znal výt,
řev zborčil strop a každěj byl trop,
kam Jack se svým papouchem vlít'.
3. Ne, není to kec, vzduch sálal jak pec,
od západu když táh' ten pár
bůhvíkolik mil a z posledních sil,
než vcucnul ty dva náš bar,
Jack u pultu stál a džbáněk si dal,
první a druhej a víc,
pak papouch se vztek', zlej vyrazil skřek,
když z prachů už nezbylo nic.
4. Pták jak anděl zmaru lít' regálem baru,
až do všech stran rozstřík' se líh,
jak série pum tlouk' o barpult rum
a nad vším zněl kořálův smích,
pak skrz špunty z beček a sudů jak z necek
se zlatej mok gejírem lil,
jak soutok dvou řek rum s pivem tu tek',
kdo měl hubu, zhluboka pil.
5. Od tří do pěti počet obětí
té pivodné velice stoup',
Mad Jack jak stín a papoušek s ním
tam leželi jak padlej sloup,
kdybych já, neznaboh, smrt vybrat si moh',
skončit chci jak tenhle pár,
já zrovna tak jak Jack a ten pták
bych v pivu se utopit přál.

57. Marion Lee (Greenhorns)

1. ^C Když hodiny v nálevně odbily šest a půl,
^C vjela četnická patrola na hospodský dvůr,
^C zaprášení, znavení řeč vedli při čaji,
^C že po stopách psance v šeru k horám spěchají,
^F a když potom rum jim jazyk více rozvázal
^F a měsíc jim cestu k lesům bíle ukázal,
^F netušili, že o cili jejich cesty ví
^F i hostinské dcera, ta malá Marion Lee.
2. Ví moc dobře, kde se skrývá ten, co ji má rád,
tak se s koněm vytratí a chce ho varovat,
oči zrudlé horečkou, v ústech jak na poušti
a jeho prst unaveně leží na spoušti,
kde jeskyni nad údolím halí mlžný šál,
kam se občas jenom párek dingů zatoulal,
tam se skrývá a jeho zrak slídí v okolí
a jeho rty šeptají: „Tos' ty, Marion Lee?“
3. Když k půlnoci měsíc lesy stříbrem posypal,
zas patrola svoje koně popohnala v cval,
se zlověstnou tichostí se začínal ten hon,
pak ukázal velitel: „Hej, támhle, to je on!“,
měsíc mu stín prodlužoval na vrcholku skal
jeho širák zahlédli a plášť, co každý znal,
i psancova koně všichni dobře poznali,
netušili, že tím jezdcem je Marion Lee.
4. Honička se protahuje míli za míli,
jezdci jedou mlčenlivě, nikdo nestřílí,
noc je tichá, pochmurná a vlhká jako hrob,
za živého zajatce se platí dvojnásob,
náskok se však nezkracuje, pořád svahelem dál,
vpředu černý širák a pod ním černý plášť vlál,
podél zátok s bažinou míli za míli
odvádí je od úkrytu dál Marion Lee.
5. Když se k ránu mlha s tmou začala vytrácet,
když už každý z koní znaven k zemi klonil hřbet,
ujížděla dívka dál už nekryta tmou,
za ní jezdci drmolící kletbu za kletbou,
jeden zdvihl zbraň a střelil, zrak měl jako rys
tak se v sedle sesmekla a spadla na převis,
sundali jí širák z očí, když dojeli k ní,
až teď všichni poznali malou Marion Lee.
6. Od těch dob má tahle pověst v kraji trvání,
jak převlekm dívka psanci život zachrání,
o něm nikdo z usedlíků neslyšel už víc,
jediné, co lidé z hor k tomu chtějí říct,
že prý, když je úplněk, noc bílá jako den,
objeví se jezdec v černém plášti za kopcem,
pravdu už se asi nikdo nikdy nedoví,
možná, že to je duch statečné Marion Lee.

58. Má mechanická dívka (Greenhorns / S. Silberstein)

1. Měla nádherně upřímnej pohled,
snad jen anděl by ten kukuč sved',
jenom mžik jsem nad ní ztratil dohled,
zdrhla mi s ňákým hezounem hned.
2. Když se mi přestal kudrnatit mozek,
do dílny jsem šel, no, a pak
pár dní jsem na tom makal jak mezek,
mechanickou dívku jsem si zmák'.
- R: Její ňadra a páteř jsou cívky a drát
a pánev má pevnou tak, jak to mám rád,
[: naolejují-li ji tak jako Julii,
miluje mě líp než Julie. :]
3. Nejsou s ní výdaje skoro žádný,
jen běžná údržba postačí,
když mě omrzí ty křivky vlnadný,
stačí dát jen prst k vypínači.
4. Celý dny na mě bez řeči čeká,
na můj stisk, jako pes na povel,
i když kovová, pro mě je měkká,
nejvěrnější děvče, co jsem měl.
- R: Když přijdu k ránu, nemele pantem,
neremcá, že mám vydělat víc,
sedím si na ní jak za volantem,
její láska mě nestojí nic.
6. Někdy ti život dá pár přes chobot,
smutnou noc tady dnes prožívám,
sbalil jí přes den kuchyňskej robot,
zdrhli spolu, a já zůstal sám.
- R: Její ňadra a páteř jsou cívky a drát
a pánev má pevnou tak, jak to mám rád,
[: naolejuje-li ji tak jako Julii,
miluje ho líp než Julie. :]

59. Malá rybka (Greenhorns)

1. Moje píseň už uspává rybářskej člun,
snad se k tvým uším dostává nad příboj vln.
- R: Jého, malá rybko má, už hodná buď,
tvou tvář už mi tetují přes celou hrud'.
2. Moře má ve svých hlubinách tisíce ryb,
stejně krásných, však některé loví se líp.
- R: Dobře zná rybka návnady, háčky i síť,
a má sílu jak velryba, když ji chceš mít.
- R: Utich' vítr a mořská pláň odpočívá,
v ztichlých sítích už jen ta má rybka zbývá.
- R:

60. Mám snad v očích slznej plyn (Greenhorns)

1. Stejný grády pořad má
drink, co s tebou jsem tu pival,
dál se houpá na lampách
song, co Willie Nelson zpíval.
2. Fotka tvá, co měl jsem rád,
v popelníku dohořívá,
končí vzestup, nastal pád,
a venku se líně stmívá.
- R: Ty pády z výšiny snů
dobrej hráč nedává na tváři znát,
v duši mám čerstvej šrám,
stačí drink, a budu jak dřív se smát.
3. Stejný grády pořad má
líbnutí s chutí tvých slin,
a já začínám se bát,
že mám snad v očích slznej plyn.
- R:
4.=1.
5.=3.

61. Má whisky (Greenhorns)

1. Rye whisky, Rye whisky, to je whisky jak med,
jó, mít teď láhev či dvě nebo pět,
jó, já jsem u whisky ten denní host,
jenomže ňák nevím, kdy už mám dost.
2. Whisky, jó, whisky, za tu bych teď dal
koně i sedlo i pušku, no tak naval
whisky, jó, whisky, ten dábelskej sos,
ať už si do sklenky ponořím nos.
3. Whisky, jó, whisky, jde na mě děs,
když nemám whisky, tak vyju jak pes,
pryč nejradši šel bych a sebou bych sek'
tam, kde by v Rio Grande proud whisky tek'.

62. Neváhej (Greenhorns / Mills - Friend)

1. G D^7
Využiju noc temnou, opustím dům proklatej,
 C G E^7
chceš-li uprchnout se mnou, tak se moc nerozmejšlej,
 C G E^7
už tady není vo co stát, tvůj táta chce tě za ženu mi dát,
 A^7
tohle není můj přání, já nechci budít zdání,
 D^7 G
že budu do tebe do smrti zamilovanej.

D
Tedy chceš-li mě mít, vyrazíme proti proudu, než se rozední,

C
tam, kde je pramen vody chladivej,

G E^7
tam stojí můj malej srub šedivej,

A^7 D^7 G
tam budeš mou, tak už neváhej.

- E m
R: Když někdy slunce svítí, tak tady je žár
 H^7 E m

a ve vzduchu čpí jenom prach,
tam louka plná kvítí i borovic pár,

A^7 D^7
tam z táty už nejde strach,

G
když tady je noc, tam je bílej den a v okolí svatej klid,
 A^7 D^7
už je na mě moc, když slyším tu jen, že si tě musím vzít.

2.=1.

63. Na sluneční straně hor (Greenhorns)

1. D G
Drahá, a teď můj hory zlatou barvou slunce zahořej',
 A^7 D
já za brodem ti zamávám, tak už se nedívej.
2. Znáš tu cestu vzhůru, kůň mě vede starou pastvinou
a ta je dneska mojí tajnou láskou jedinou.
3. Každěj teď musí vědět, že jen tebe v horách mohu mít,
musím zlatý květy Zlatejm horám vzít.
4. Vím, psaní mi pošleš aspoň jedno poštou polední,
co projíždí údolím jednou za osm dní.
5. Mám tam na sluneční straně hor svý štěstí ztracený,
a než ho zase najdu, budu dávno pod zemí.
6. Až zejtra řečí o mně mezi lidma párek poletí,
tak Zlatý hory budou mě mít opět v zajetí.

64. Oranžový expres (Greenhorns / Erwin T. Rouse)

1. C C^7
Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj, hej,
 F C
už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj,
 G C
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdářský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

H^7 **Rec:** „Helou, kam jedeš, tuláku?“ „Nevím.“ „Na New York?“ „Ne-
vím.“

„Nebo na Nashville?“ „Nevím, mně stačí, když slyším, jak
ty

pražce drncaj' dúdá-dúdá-dúdá-dúdá...“

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.
4. Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

65. Odjízdim v dál (Greenhorns / Hank Williams)

1. G
Já v životě jsem dneska chytil druhej dech,
 G^7
tak proto tudy odjízdim, proto ten spěch

C G
R: Odjízdim dál, odjízdim v dál,

D^7 G
tak tedy good-bye, Mary, ty víš, proč jsem pospíchal.

2. Protože cesty osudu jdou náh cik-cak,
proto teď pode mnou duní nákladní vlak.

R:

3. Předě mnou jiskry z komína poletujou
a kola vlaku neustále bubnujou.

R:

4. Dnes utek' nebezpečnej tulák, rváč a flink,
odměnu za něj vypisuje sám Sing-Sing.

R:

5.=1.

R:

66. Pracoval jsem na trati (Greenhorns)

*: E A E
 Tam, kam směřuje proud říční, já se jen tak dal,
 $F^\#$ H^7
 trať jsem stavěl železniční, já na dráze pražce rval,
 E A $G^\#$
 teď už nemaj' žádnou práci, o kterou bych stál,
 A E H^7 E
 v dále koleje se ztrácí, tam se táhnu dál.
 $F^\#$ H^7 E
 Seknu sebou, seknu sebou, lehnu si, kde budu jen já chtít,
 $F^\#$ H^7 E
 seknu sebou, seknu sebou, lehnu si, kde budu chtít.

1. E H^7
 Kampak bych se vrátil, jsem jenom hobo,
 E A E H^7 E
 proč bych se dál mlátil, mám tu svý banjo.

R: E H^7
 Pí jó pidlajó, jsem jenom hobo,
 E A E H^7 E
 pí jó pidlajó, mám jen svý banjo.

2. Nejsem nikde nutnej, jsem jenom hobo,
 nemám proč bejt smutnej, když mám svý banjo.

R:

67. Pod Liščí skálou (Greenhorns)

1. G
 Pod Liščí skálou plácek býval,
 D
 který mýtil člověk, a ne vítr,
 tam boudu z kmenů postavil si
 G
 zálesák, co říkali mu Peter,
 on nad kotlíkem postával
 C
 a zálesáčkou smaženici šmudlal,
 D
 pod zavěšenou brokovnicí
 G
 Indiána do totemu kudlal.
2. Za Liščí skálou hájek býval,
 tam odlíval sádrou stopy zvěře,
 byl natolik tím zaujat,
 že nic si nevším' plazivého keře,
 zakop', upad', sjel ze skály,
 jak se říká, rozsekal se na hadry,
 tak teď tam seděl ve srubu
 a vlastní tlapu zalejval si do sádry.
3. Liščí skála je kraj světa,
 v kterým ještě elektrinu nemají
 a neřve tam o sobotách
 hnusnej rachot vejfukářů po kraji,
 v stínu sosen v letních parnech
 veverka tam napucnutý spávaj'
 a místo krásných hlasatelek
 dobrou noc tam ještě lišky dávaj'.
4. Já tam jezdil o sobotách
 a Peterovi vozil štrůdl vod mámy,
 ležel v šeru na palandě,
 louskal starý indiánský romány,
 řek' jsem: „Sundej čapku s chvostem,
 vždyť si tady člověk voči ničí,
 budiž světlo liščím chvostem,
 a sežeň kus ebonitu v tyči.“
5. „To je pravda,“ řekl Peter,
 „vždyť už mám zrak vytřený a chatrný,
 elektrinu sám si zmáknou,
 stačí, když si spíchnu kolo větrný,“
 povídám, že to chci vidět,
 a on na to: „Hochu, tohle odvolej,
 už nikdy sem nepotáhnu
 dlouhý míle na svém hřbetě petrolej.“
6. Vzal šroub, hřeby atakdale
 a já jsem se jako vždycky vytratil,
 ne že by šlo všechno hladce,
 mockrát nápad s elektrinou zatratil,
 fakt je ale, když po týdně
 přirazil jsem svoji keňu k molu,
 musel jsem se obdivovat
 parádnímu větrnému kolu.

7. Jenže ouha, v temný chatě,
ač už jistě dávno sedmá odbila,
lampa, teď už elektrická,
oknem blikla, ale moc nesvítla,
tam u Liščí skály, aspoň
jak ví každě z usedlíků po kraji,
bývá spíše bezvětrí,
a uragány, ty směr jinej mívají.
8. Sotva vejdu do srubu,
tak koukám jako blb na nový vrata,
nejednou vám kolo piští,
a žárovka svítí na to tata,
„ať jsem teda Galileo,“
křičí Peter a, ježkovy voči,
ač je klidný bezvětrí,
tak poprvé se líný kolo točí.
9. „Vod dneška se vodsud nehneš,“
křičí na mě s lanem v ruce Peter,
„i když nevím proč, je jistý,
že z tebe má můj větrník vítr,“
od té doby zdvímám vítr
tam u Liščí skály za hlt piva,
[: větrník se otáčí
a žárovka i Peter stále zpívá. :]

68. Přes pláně (Greenhorns)

1. C G^7 C
Teď všichni Kaliforniáné se za nás pomodlí,
 F C F
kdo táhneš s mulou přes pláně, rozluč se s pohodlím,
 C F C F
musíš si taky nakoupit solený vepřový,
 C G^7 C
a kdo má štěstí, po cestě i něco uloví.
2. Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláně,
koukej, ať vždycky z čeho máš vařit své snídaně,
protože k čertu dojdeš při bídným vaření,
i tvoje mula musí žrát, jinak ti zcepení.
3. Břítvu nech doma, do tváře se radši nedívej,
až přijdeš, budeš zarostlejš a taky šedivejš,
až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč,
svý mámě řekneš: „Podívej, to je tvůj zelenáč!“
4. A taky proti rudochům drž stráž za noci,
po dlouhejš denních pochodech propuknou nemoci,
horečka, to je špatná věc, ta lidi poráží,
a kdo je marod, nemůže stát v noci na stráži.
5. U Plat je nouze vo dřevo, když tě to nezdolá,
omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola,
u Plat je nouze vo klacek, zem je tam jalová,
i já bych teď už radši byl u mysu Hornova.

69. Po řece (Greenhorns)

1. D G A D
Když potkáš parník jménem Jane na řece Murray-O,
 G A D
tak na palubě tam uvidíš jistě tvář těch dvou.
- D G A
R: A motor čak-čak-čaky-čaky-čaky-čak zní říční písni svou
 G H A D A D
a odpověď mu kostelík zacinká za řekou.
2. Nord kapitán je vrásčitejš jak starejš krokodýl,
ten zajisté se pro život na vlnách narodil.
- R:
3. A abych zbytek posádky ti ještě představil:
plavčík Mig Space s kuchařem, ten jmenuje se Bill.
- R:
4. Pár let bručel Bill v lapáku, že byl moc prudkej hoch,
a Nord na tuhle kocábku se za ta léta zmoh’.
- R:
5. Bill ví, že řeka Murray-O, to rybářskej je ráj,
tak k snídani i k obědu i k čaji ryby maj’.
- R:
6. Když nastoupíš si na parník, kde kapitán je Nord,
tak na tvou počest ukuchtí Bill Jings i rybí dort.
- R:
- R:

70. Poslední sklenka (Greenhorns)

1. G
Dneska poslední si už sklenku dej
 D^7 G
a chvíli mě jen poslouchej.
- G D^7 G
R1: Dej si říct, já nedám si víc.
2. Raději zahod’ ty sklenky proklatý,
vždyť máš voči jak sněhem zavátý.
3. Už stádo čeká, musím jít,
a ty mě zatím nutíš pít.
- R1:
- G D G D G
*: Tvý nohy jsou jak dřevěný, voči maj’ nádech skleněný,
 D G C G
v tváři jsi celejš zelenějš, tak po sklenici nešahejš.
- R2: Hm, já nedám si říct.
4. Tak, brácho, pojď, už musíme jít,
ale jen jdi sám, já chci ještě pít.
5. Pojď, já ti koně osedlám,
ale víš co, běž si radši sám.
- R3: Hm ...
- *:
- R1:
6. Tak, brácho, pojď, už musíme jít,
já už dneska taky nechci vůbec pít.
7. Já prozradím, proč jsem tolik pil:
já před dvaceti lety jsem se narodil.
- R4: Dám si říct a nedám si víc.
- R3:

71. Prokletej vůz (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} C & & G & & A\text{mi} & F & & E\text{mi} & G \\ C & F & C & & G & C & F & C & G \end{matrix}$
Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš prokletej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
 $\begin{matrix} C & & G & & C & F & C \end{matrix}$
a tak zpívej o Santa Cruz.
R: $\begin{matrix} F & & C \\ G & & C \end{matrix}$
Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
 $\begin{matrix} F & & C \\ D^7 & G & C \end{matrix}$
až přejedem támhleten pískovej plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.
Rec: „Georgi, už jsem celá roztrěsená, zastav!“
„Zalez zpátky do vozu, ženo!“
2.=1.
R:
Rec: „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“
„Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!“
3.=1.
R:
Rec: „Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!“
„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“
4. Už jen jediný kolo má náš prokletej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.
R:
Rec: „Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!“
„Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!“
5. Už ani jediný kolo nemá náš prokletej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.
R:
- ## 72. Rodeo (Greenhorns / W. Carter)
- R:** $\begin{matrix} G & C & D & G \\ C & D & G \end{matrix}$
Rodeo, rodeo, dobytkařský rodeo,
u barpultu teprv, jó, bude správný rodeo.
 $\begin{matrix} G & C & D & G \\ C & D & G \end{matrix}$
1. Není nad tu zábavu přelítnout koni přes hlavu,
koukni na toho grošáka, jak shodil ze sedla předáka.
R:
2. Jó, až bude po vejplatě, svlíkneme modrý gatě,
jako houf Indiánů vlítneme do šantánu.
R:
3. Jó, whisky, brandy každej rád, tenhle lihovej neřád,
ten, kdo nemá nevěstu, k tanci bere nevěstku.
R:
4. Jó, pak je teprve vedle, ten, kdo se nedrží v sedle,
whisky, když je dopitá, kope víc než kopyta.
R:

73. Rovnou (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} G & & G^7 \\ C & & G \\ C & & G \\ D^7 & G \end{matrix}$
Tak už jsem ti teda fouk',
prsten si dej za klobouk,
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
to ti říkám rovnou.
2. Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.
2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejl stopu svou,
to ti říkám rovnou.
4.=2.

74. Redback pod prkýnkem hajzlíku (Greenhorns / S. Newton)

1. $\begin{matrix} G & & C \\ D & & G \\ C \end{matrix}$
Tam pod prkýnkem hajzlíku, kam jsem si včera sed',
byl pavouk, co by na galóny moh' čepovat jed,
má rudou skvrnu na zadku, tak jako mám teď já,
 $\begin{matrix} D & & G \end{matrix}$
a po tý skvrně pověstný redback jméno má.
2. Mám jedovatou starou, tak už jsem dost imunní,
jinak každej padá k zemi, až to zaduní,
přesto mnohou modlitbičku zašeptal můj ret,
mým domovem místo hospod stal se lazaret.
R: $\begin{matrix} C & & G \\ A & & D \\ G & & C \\ D & & G \end{matrix}$
A to mám to štěstí, že mě jen do pravý půlky kous',
že minul můj šulky-mulky právě tak o fous,
jen vyskočil jsem do vejšky a vydal divej skřek,
když pod prkýnkem hajzlíku zas zmizel ten redback.
3. Jsem průhlednej jak flaška, co v ní bejval kdysi rum,
tříkrát denně ukazuju zadek felčarům,
je rozpíchanej jak hospodský terče od šipek,
mám rudý skvrny před okem, jak uslyším „redback“.
R:
4. Až ze všeho se vylížu a budu zase fit,
dám pod ten hajzlík doutnák a k němu dynamit
a z úkrytu pak sledovat já budu v pokleku,
jak s tím hajzlíkem do hajzlíčku letíš, redbacku,
 $\begin{matrix} D & & G \end{matrix}$
jak s tím hajzlíkem do hajzlu letíš, redbacku!

75. Rocky Tab' (Greenhorns)

1. C F C
 Byl to démon, co horu Rocky Tab'
 A G C
 zaklel do Tennessee Hills,
 F C
 prach a skály, to je Rocky Tab',
 A G C
 pustina v Tennessee Hills.

R: A G B^b F
 Mraky táhnou, táhnou níž, vášeň ti uhasí,
 C (C) B^b C
 soudí tě Rocky Tab', [: Rocky Tab' v Tennessee. :]

2. Těžký mračna zahálí Rocky Tab',
 sotva se do roklí dáš,
 kterou cestou zpátky dolů jít,
 už nikdy nepoznáš.

R:

3. Na dně rokle do prachu zahodí
 každěj, co na cestu měl,
 jedinej chlap se prostě nehodí,
 nevím, co by tu chtěl.

R: C B^b H C B^b F C
 + Rocky Tab' v Tennessee ...

76. Řidič tvrdý chleba má (Greenhorns)

C
 *: Tam, kde se točí autobus, tam jednou jsem stál,
 F C
 když jeden mladej řidič na svou práci lál
 a povídal, že konečně už chtěl by mít klid,
 F G C
 aby nemusel se za volantem mlít.
 A dispečer té noci byl starý Voda, který je starší než sám
 čas,
 a povídá: „Hochu, jak dlouho už jezdíš s tou škatulí?
 Víš, hochu, já jezdil skoro se vším,
 mě už i sám popovický kozel na svém hřbetě nosil,
 a ty tu pláčeš nad jednou nepodařenou jízdou,
 G C
 víš, to povídám ti já: řidič, ten tvrdý chleba má!“

- C
 1. Ví, co je motor, rotor, akumulátor, stator,
 kondenzátor, karburátor, krácející exkavátor,
 F C
 rozdělovač, palec, kastle, parní válec,
 D^7 G
 zvedadlo, hever, zlomenina žeber,
 C
 kufr, fofr, koukej uhnout, fotr,
 velkej rum, sanitka, blázinec, záchytká,
 F C
 musí řídit rukama-nohama,
 D^7 G C
 jó, řidič, ten tvrdý chleba má!
 2. Řidič, ten musí umět čumět dopředu,
 jestli už je servis v dohledu,
 nesmí pustit myši k trabantu,
 jinak mu z něj zbyde jen půl volantu,
 hojivý šťovík musí mít v lékárnice,
 umělý dýchání zkoušet na svý babičce,
 v případě nouze vlíct auto na tyči
 a uhejbat, když jedou hasiči.
 3. Ví, co je automapa a kde se dobře papá,
 řidič, ten musí umět nahustit duši,
 když zmáčkne šaltpáku, všichni stojí v haptáku,
 já ve frmolu jezdím jen na Castrolu,
 milá, nech vzlyků, mám přece školu smyku,
 Fridex, Místek, zadřel se mi pístek,
 už každý patník můj blatník dobře zná,
 jó, řidič, ten tvrdý chleba má!
 4. Ví, jak jet, aby to jelo a z auta bylo dělo,
 blinkry, mlhovky od tinktury jodovky,
 motoru drnčení a povinný rčení:
 sám mistr Fittipaldi vzal mě do učení,
 už jsem od ledna pilot Formela jedna,
 tak se to maže v mý rychlostní almaře,
 dál už se řítím jen s třema kolama,
 jó, řidič, ten tvrdý chleba má!
 5. Ví, co je MB Škoda, a říkejte mi Voda,
 Renault, Fiat, nechodte, chlapci, píjať,
 mámo, vem bágel motoru trampskej lágel,
 laudon donnerwetter, nejde ani tachometr,
 Honda, Jawa, slon má přednost zprava,
 Mercedes, Toyota, ženu je jak kojota,
 každá ta značka je lehce zmačkaná,
 jó, řidič jsem tvrdej jenom já!

6. Ví, jak se udělá myška a jak se dávaj' dýška,
tak uhýbej z destičky, nemám brzdový destičky,
teď mi drž palce, už jedu na dva válce,
co z toho auta zbyde, zvažím na decimálce,
koupu se maně v svý olejový vaně,
pneu a gumy, každej jezdí, jak umí,
můj vůz sto koní a tři slony má,
jó, řidič jsem tvrdej jenom já!

Rec: A proč já se radši nedal na lodníka,
moh' jsem si to hasit rychlostí několika tisíc uzlů v hodině!.,

77. Rok 1849 (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & E & & \text{Ami} \\ \text{Jsem starej Tom Shure z pobřeží, pamětník slavnejch dob,} \\ & E & & \text{Ami} & \\ \text{a sekáč, jak se říkalo, teď už jsem ale trop,} \\ & Dmi & \text{Ami} & Dmi & E^7 \\ \text{[: teď jako starej vagabund vobcházím tenhle svět,} \\ & \text{Ami} & & E & \text{Ami} \\ \text{já, Tom, co pamatuje rok devětačtyřicet. :]} \end{matrix}$
2. Byl s námi v partě Poker Bill, karbaník a fajn kluk,
ať vyhrával či prohrával, tohle mu bylo fuk,
[: až jedenkrát ho při blafu jeden hráč řácky zved',
a tak skončil Bill, když psal se rok devětačtyřicet. :]
3. Náš řezník Jackie z New Yorku míval zlý vopice
a vždycky, když byl pod parou, strhla se pranice,
[: až jednou nalít na kudlu, co vytáh starej Red,
a tak skončil Jack, když psal se rok devětačtyřicet. :]
4. I na Billyho z Buffala moc často vzpomínám,
ten uměl řvát, že bylo ho slyšet až bůhvíkam,
[: až jednou sletěl do šachty, v noci si cestu splet',
a tak k smrti uřval se v ten rok devětačtyřicet. :]
5. A všichni ti mí parťáci bejvali frajeři,
teď už jsem sám a jako stín postávám u dveří,
[: teď jako starej vagabund vobcházím tenhle svět,
já, Tom, co pamatuje rok devětačtyřicet. :]

78. Šlapej dál (Greenhorns / Charlie Williams, Johnny Cash)

- $\begin{matrix} F(G, A) & & C^7(D^7, E^7) \\ \text{1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,} \\ & F(G, A) & \\ \text{vlak houká, v kopci je pomalej,} \\ & & C^7(D^7, E^7) \\ \text{tak vstávej z tý udusaný hlíny,} \\ & & F(G, A) \\ \text{hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.} \\ & F(G, A) & C^7(D^7, E^7) \end{matrix}$
- R:** Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
 $\begin{matrix} F(G, A) \\ \text{tohleto je město proklatý,} \\ & C^7(D^7, E^7) \\ \text{a šerif náš, ten nerozumí žertům,} \\ & & F(G, A) \\ \text{a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.} \end{matrix}$
2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějakej vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.
- R:**
3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jeď dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

R:

79. Světla dostavníku (Greenhorns)

- $\begin{matrix} Dmi & & A & & Dmi \\ \text{1. Krb sálá rudým teplem, spí muži nad jídlem,} \\ & & A & & Dmi \\ \text{knot lampy v stáji čadí, kůň cinkne udidlem,} \\ & F & & & Dmi \\ \text{tam venku svítí měsíc a stojí dostavník,} \\ & & A & & Dmi \\ \text{hlas pobrukuje tiše, jen pruh světla do tmy vník'.} \end{matrix}$
2. A hovor cestujících už ruší noční klid,
teď kletba z noclehárny, pak výkřik „nastoupit!“,
pak mlasknutí a „hyjé!“ a slyšet skřípot kol
a po táborech pětset mil teď vyjel Cobb a spol.
3. Těch přepřahacích stanic, kde jinak není nic,
je hospod u milníku či na půl cestě víc,
pár jezdců u skalisek je z farem ztracených
a od stád ovcí u vody zní jen černých mužů smích.
4. Jak hlučí kempy v Galgong, zpěv hřímá po barech,
pak dálný zlatý západ, kde Leclan zdvihá břeh,
snad dvacet tisíc hledá své štěstí u Sea Ball,
a pro ta srdce statečná sem přijel Cobb a spol.
5. Už zbledla hvězda ranní a dostudil už chlad,
jak chutná doušek whisky, co podal kamarád,
je skvělé horské ráno, z mlh vstává jasný den,
a rozepínáš límeč, jak jsi vzduchem opojen.
6. Ač dobrých cest je málo, jsi šťastný jako král,
když od kol křemen lítá a duní koňský cval,
a cval a cval a poklus jdem, výmol-nevýmol,
kde zeleň splývá s oblohou, tam pádí Cobb a spol.
7. Tam po svahu se šine vůz volský jako plaz,
my svižně vzhůru, vrchol, a dolů o zlom vaz,
zas podle horských bystřín a říček nahoru,
kde ostrý obrys jezdce se ti zjeví v obzoru.
8. Pak kolem ohrad z trní a lomů s trestanci,
a spousty domků z kůry a krčmy na šanci,
my jedem polostepí i bušem s vůní smol,
dnes ještě sto mil uvidí, jak svítí Cobb a spol.

80. Stříhačský nůžky (Greenhorns)

1. $\begin{array}{ccccccc} C & & & & & & F \\ \text{Ten starěj stříhač bystrý ruce má,} & & & & & & \\ C & & D & & & & G \\ \text{už tisíce vocí mu prošlo pod nima,} & & & & & & \\ C & & & & & & F \\ \text{vybírám si lysou, s tou je práce špás,} & & & & & & \\ G & & & C & & F & C \\ \text{předák si jen vodplivuje, sper ho, sakra, řas.} & & & & & & \end{array}$

R: $\begin{array}{ccccccc} G & & C & & & & \\ \text{Stříhají nůžky klik-klik-klik,} & & & & & & \\ F & & C & & G & & \\ \text{chlap čapnul vocí jak kouzelník,} & & & & & & \\ C & & & & & & F \\ \text{mumlá si jen šéf svou kletbu za kletbou,} & & & & & & \\ G & & C & & F & C & Dmi G C G C \\ \text{za lysou i chundelatou stejný prachy jsou.} & & & & & & \end{array}$

2. Přísně nás hlídá ze své židle šéf,
spouští na nás hrůzu, spouští na nás řev
ten by tě sjel, až bys měl mokro v poklopci,
kdyby jenom kousek vlny zůstal na ovci.

R:

3. S léčivou mastí chodí tady kluk,
někdy chce pěták, jindy z fajfky šluk,
když do masa stříhneš, má z toho hec,
hned na ránu kydne tý své masti lívanec.

R:

4. Koňmo se blíží velká partie,
voní jako mejdla z celý Anglie,
raťafák vzhůru, nás si nevěšmá,
moh' by tady s náma aspoň stříhat ušima.

R:

5. Už ten džob končí, povandrujem dál,
prašule po kapsách, tak už pingl bal,
může se stát, že zas přijdu vo rozum,
jestli rychle nenatrefim na pivo a rum.

R:

81. Takhle chodí (Greenhorns)

1. $\begin{array}{ccccccc} G & & & & & & D \\ \text{Dostal žízeň jako trám a jedovatou slinu chyt',} & & & & & & \\ & & & & & & G \\ \text{jenže neměl ani vindru, takže začal pustě klít,} & & & & & & \\ & & & & & & C \\ \text{ale poradit si uměl, nebyl zrovna ťululum,} & & & & & & \\ A & & & D & & G & \\ \text{zašel do baru k MacFerssonům a dal si rum.} & & & & & & \end{array}$

2. Sotva podali mu láhev, on ji zved' a začal pít,
vyzunk' do dna, pak se slušně zeptal: „Není tu Jim Kid,
víte, on je Jimmy rapl, ale v jádru dobrák chlap,
a má chromou nohu, takle chodí: klap a klap.“

3. Začal pajdat jako Jimmy ke dveřím a potom zdrh',
když to došlo MacFerssonovi, div se vzteky neroztrh',
klel, až pivo tuhlo v trubkách, až se barpult začal třást,
a pak skončil podle svého zvyku: vzal to řas.

4. Chlapík svěřil kámošovi ten svůj příliš dobrej vtíp,
ten měl taky sucho v krku, nebyl na tom o nic líp,
jenže kde to bylo, o tom zůstal neinformován,
zapad' na pivo k MacFerssonům a dal si džbán.

5. Nalili mu džbán, a že byl zrovna při chuti,
naráz obrátil ho do sebe, řek': „Vedro k padnutí,
jó, a není tu Tom Braun, má chůzi jako mariňák,
nosí protézu a takhle chodí: cvak a cvak.“

6. Vtom MacFersson začal rudnout, v očích pohled jako vrah,
skočil přes pult, chlapa za krk popad', ke dveřím ho táh',
„Brown tu není, já ho neznám,“ řval, div nezbořil se strop,
„ale takhle kope MacFersson,“ a tak ho kop'!

82. Tequila Sheila (Greenhorns / Shel Silberstein, Mac Da-**83. To tenkrát v čtyřicátom pátom** (Greenhorns) vis)

1. $D(E)$
Sáhni po láhvi s tequilou, Sheilo,
 $A^7(H^7)$
a lej mi ji do horkých úst,
mně bylo dnes nanic od mexických hranic
 $D(E)$
a pár pátků měl jsem teď půst,
já umím to jak Pancho Villa, Sheilo,
 $D^7(E^7)$ $G(A)$
už jen chvíli nech světlo plát,
 $D(E)$ $H^7(C\#^7)$
pak sáhni tam, kde je tequila, Sheilo,
 $E^7(F\#^7)$ $A^7(H^7)$ $D(E)$
a dál dělej to, co mám rád.
2. Teď tvař se, že nic vo tom nevíš,
proč kolt jsem si pod polštář dal,
a nekoukej pořád k těm dveřím
a pozvi ty cliftony dál,
ty víš, kdo jim prásk', že tu budu,
jejich stínů je už plnej dvůr,
je jich tam jak herinků v sudu, jé,
tak podej mi citrón a sůl.
3. Sáhni po láhvi s tequilou, Sheilo,
svý hedvábný šaty mi dej
a tvář neměj chladnou, vždyť třeba mi padnou,
a ty si zas mý navlíkej,
já cejtím se jak Pancho Villa, Sheilo,
a můj kůň je rychlej, O.K.,
tak sáhni tam, kde je tequila, Sheilo,
pak jdi a svůj dům odmykej.
- 4.=1.
- 5.=3. A E $C\#^7$
+ tak sáhni tam, kde je tequila, Sheilo,
 $F\#^7$ H^7 E
pak jdi a svůj dům odmykej ...

1. A
Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,
 D
vždycky rád slyším plzeňské dialekt
 A F^7 E^7 A
a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět,
řekne mi: „Usárnu, tu si tutam dej,
 D
na tuten gauč, tam si nesedej,
 A F^7 E^7 A
tam už pětáctýřicet let nesmí nikto sedět.“
2. „Ani já tam neseřádám, když mám po práci,
tam seděli v květnu američtí vojáci
a tutam, co máš nohy, tam šoupli svý helmy,
táta vytáhl láhev šnapsu z úkrytu
a pozval partu jazzmanů k nám do bytu
a Chattanooga zpívala se velmi.“
- R: A E
To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Patton
 E^7 A
s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
 E
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
 E^7 A D A E^7 A
a místní krásky zpívaly sborem: „Škoda lásky ...“
3. Před pár lety musel kámoš z podniku,
šli po něm, že vozil kytky k pomníku,
ale on si říkal, ať mu vlezou na záda,
že je mu to fuk a že to neboli,
však jen do tý doby, než mu přišla holka ze školy,
že nás osvobodila jenom Rudá armáda.
4. Šel do sborovny a u Marxových spisů
řek' tý úče, že jí dává kuli z dějepisu
a jestli chce, tak že jí ukáže ten otoman,
kde seděli tenkrát ti hoši v parkách,
o coca-cole snili a horkejch párkách,
já o tom zpívám song, ač je to téma na román.
- R: Já trvám na tom, že Plzeň osvobodil Patton
s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
a místní krásky zpívaly sborem: „Škoda lásky ...“
- R: To tenkrát v čtyřicátom pátom, když Plzeň osvobodil Pat-
ton
s tanky a děly, na jeepech bílý hvězdy měli,
jak pestrý krovky tančily holky ze Škodovky
a místní krásky zpívaly sborem: „Roll out the Barrels ...“

84. Umírající pastevec (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} G & & Ami & & G \\ C & & G & & D \end{matrix}$
Krev barvila pod hochem trávu
a kamarád k němu si klek',
 $\begin{matrix} G & & Ami & & G \\ C & & G & & D G \end{matrix}$
když sedlem mu podložil hlavu,
von trochu se nadzved' a řek':
2. Dej bič ke mně, přese mě deku,
a vodkopej hlíny pět stop,
tam nemůže sup ani dingo,
a stín ať mám, kde bude hrob.
3. Pak vosekej pěkný dva kůly,
ty chtěl bych mít u hlavy své,
a kříž do nich vyřež a sedlo,
ať vidí se, kdo tady spí.
4. Tam v kotlíku mám trochu čaje,
tam číš nalej moji i svou,
a ťuknem, ať příště se sejdem,
kam pastevcí po smrti jdou.
5. Slyš, zakňučel podivně dingo
a volá mě, přišel už čas,
tu nezvoní pastevcům hrana,
tu jinej se vozejvá hlas.
6. Až padne sem večerní soumrak
a slunce až přestane hřát,
až na všechno ulehnu stíny,
tak vzpomeňte, kdo sem šel spát.

85. Vostrej Australák (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} G & & D & & G \\ C & & C & & G \end{matrix}$
Jó, byl to Vostrej Australák, Jack Dolan pokřtěnej,
syn chudejch řádnejch rodičů, co žili v Castlemain,
 $\begin{matrix} C & & G \\ D & & G \end{matrix}$
že bude loupit, nevěděl z nich žádnej nikterak,
a v lásce otce, matky své žil Vostrej Australák.
2. Byl starej sotva šestnáct let, když zdrhnul z domova
a toulal se a přestal mít nák respekt z olova,
krad' dobytek a k bohatejm byl zrovna jako drak,
byl brzo postrach země své ten Vostrej Australák.
3. Měl na zbabělce spaden a neuměl se bát,
svou cestu začal, když se psal rok jednašedesát,
von přepad' poštu v Tobbiche Word, jó, byl to kabrňák,
i soudce vobral vo zlato ten Vostrej Australák.
4. Von pozdravil a soudci řek', že před ním stojí chlap,
co četníkovi na nohu by sotva někdy šláp',
Pete Throy a Kelly s Davisem hned zbystřili svůj zrak
a viděli, že neujde jim Vostrej Australák.
5. „Hej, vzdej se, Jacku Dolane, ty drzej bandito,
hej, vzdej se jménem královny, vždyť na risk nejní to,“
Jack z pistole hned vystřelil, jen rukou po ní mák',
„já chci se brát, a ne se vzdát,“ křik' Vostrej Australák.
6. Tou kulí trefil Kellyho, ten už si necvak' dál,
a na oplátku Davis mu kus hlavy provrtal,
ač bez brady, von ještě prásk' a spadl z koně pak,
a takhle cestu dokončil ten Vostrej Australák.

86. Vazoun Bill a bicykl (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} C & & F & & C & & G \\ C & & D^7 & & G \\ C & & F & & C & & G \end{matrix}$
Když pobláznil se do bicyklu starej Vazoun Bill,
tak chodil v dresu profíků, svý koně utratil,
a všechno na něm nově svítí jako nikdy dřív,
 $\begin{matrix} C & & G & & C \\ F & & C & & F & & C \end{matrix}$
tak vypravil se do městečka koupit lesklej div,
když tlačil kolo pyšně dveřma, příručí se ptal:
 B^b C
„A znáte jezdit, s prominutím?“ - pane, ten si dal.
2. „Jsem vod přírody nadanej a jízda, to je mý,
zeptej se kachny, jestli plave, ta snad voněmí,
ať je to v kůži s kopytem a chlupem po těle,
ať má to kola s nápravou, ať je to z vocele,
ať běží to či votáčí se, já ti předvedu,
že pevně sedím a s tou věcí zmizím z dohledu.“
3. Ke svýmu domku stočil kolo starej Vazoun Bill,
co u Mrtvýho potoka si kdysi postavil,
pak naskočil a po svahu se prudce dolů hnul,
než ujel asi deset yardů, stroj se pominul,
pryč z pěšiny a skrz buš jak namydlenej blesk,
fičel srázem rovnou, kde se Mrtvej potok lesk'.
4. Tam o půl inche zkrátil pařez vrazil do stromu,
klokani se drápou do skal, tuší pohromu,
a každej vombat do díry se rychle zahrabal,
však Vazoun Bill, jak sádra bílej, sedí v sedle dál,
a pak se rozleh' okolím jen vyděšenej křik:
Bill prolít' vzduchem dvacet stop a vodu rozestřík'.
5. Pak s komentářem ven se hrabal starej Vazoun Bill:
„Já všelijakejch divočinek dost se najezdil,
i pro pět liber rajtoval jsem bejka po dvoře,
však nic se ale nevyrovná týhle potvoře,
ať vodpočívá spánembohem na dně potoka,
[: jó, zlatěj kůň,“ řek' Vazoun Bill se slzou u oka. :]

87. Výmluvný ďábel a já (Greenhorns / Kris Kristoffer-son) **88. Věci, které neudělá bílá žena** (Greenhorns)

1. $G(A)$
 Já seděl jsem sám před sklenicí piva
 $C(D)$ $G(A)$
 v lokále chladným jak sklep,
 $C(D)$ $G(A)$ $Emi(F^\#mi)$
 když vtom vešla dívka tak, jak už to bývá,
 $A(H)$ $D(E)$
 ten pohled mi zastavil tep,
 $G(A)$
 tak seděl jsem dál a ptal jsem se sklenic
 $C(D)$ $G(A)$
 na některou z těch jejich rad,
 $C(D)$ $G(A)$ $Emi(F^\#mi)$
 když zjevil se ďábel a stříbrným smíchem
 $A(H)$ $D(E)$ $G(A)$
 se smál, když dívku mi krad'.

Rec: A já řek': holčičko:

- R:** $C(D)$ $G(A)$
 Nevidíš, že přišel z pekla
 $C(D)$ $G(A)$
 a v mém těle musí teď žít,
 $C(D)$ $G(A)$ $Emi(F^\#mi)$
 nevím, proč by ses ho lekla,
 $A(H)$ $D(E)$
 zlo umí úsměvem skrýt,
 $C(D)$ $G(A)$
 je vlídný, když ví, že jdeš ke dnu,
 $C(D)$ $G(A)$
 chce jenom vidět tvůj pád,
 $C(D)$ $G(A)$ $Emi(F^\#mi)$
 vždyť já ho znám, kamkoliv sednu,
 $A(H)$ $D(E)$
 je se mnou a umí jen lhát,
 $C(D)$ $G(A)$
 je to můj dvojník ze stínu blikavých svíc,
 $C(D)$ $G(A)$
 má všechno, co já si jen přál,
 $C(D)$ $G(A)$ $Emi(F^\#mi)$
 ten výmluvný ďábel, ten neplatí nic,
 $D(E)$ $G(A)$
 já platím a žiju s ním dál.

2. Tak dál tady sedím a se mnou jak zlý stín
 je ďábel, můj dvojník a pán,
 svou svatou tvář si důvěru koupí
 a zmizí, když proved' svůj plán,
 tak zmizel i tenkrát a nechal té dívce
 jen samotu, náрек a hněv,
 já varoval jsem ji před úsměvem ďábla,
 proč nechtěla slyšet můj zpěv.

Rec: Řek' jsem: holčičko:

R:

1. D Emi D
 Ten muž, co u baru tak zarputile pije,
 G D
 byl nejschopnější stopař z Jízdní policie,
 Emi Gmi D
 možná ne nejlepší, však jistě jeden z mála,
 Emi A D
 než jeho kariéra rumem odplavala.
2. Dnes už má vlasy skoro bílé jako jíní,
 chraplavě přivzukuje hrací skříní,
 vrávorá odtud, až když má noc na kahánku,
 vypráví story, že měl ženu Indiánku.
- R:** G D
 Byl z těch, pro které zákon je posvátná věc,
 Emi Gmi D
 z těch, kteří oblékají rudý kabátec,
 Emi Gmi D
 co s vůlí buldočů táhnou za svými muži
 Emi A G D
 a denně nastavují svou děravou kůži.
3. Dost od nás zkusil kvůli té své Indiánce,
 jestli prej spolu tančej' indiánský tance,
 a jen sám pánbů ví, jak vůbec k ní kde přišel,
 ani já nevzpomínám, že bych to kdy slyšel.
4. Poslouchal naše špatný vtipy jedním uchem,
 než začal mluvit, byl jak nepřítomnej duchem,
 s ní, že mu žádná rozkoš není odepřena,
 ani ty, které neudělá bílá žena.
- R:**
5. Bylo to tuším tenkrát v čtyřicátým roce,
 dva stupně Fahrenheita rovnou na vánoce,
 když v poutech ved' do Dawsonu Snakea Shortguna,
 čímž byla pro zákon partie vyhraná.
6. Pomsta má někdy rychlá křídla sokolí,
 za pár dnů čekali tam na něj v údolí,
 dvě hlavně pušek umně skryté v úbočí,
 jedna cíl na srdce a druhá nad oči.
- R:**
7. V záblesku výstřelů hned s obratností šelem
 zakryla tělo svého muže vlastním tělem
 a jak dvě velké třešně v bílé oplatce
 začal i sníh mít barvu jeho kabátce.
8. Pohřbil jí pod skalou, co má tvar hlavy s copem,
 odešel od jízdní, a pak už to šlo hopenem,
 když měl čas zamířit, tak málokdy on chybil,
 nad její hrob jejich dva skalpy brzo přibíl.
- R:**
9. Ten muž, co u baru tak zarputile pije,
 byl nejschopnější stopař z Jízdní policie,
 každému vypráví, jak vysoká je cena
 za věci, které neudělá bílá žena.

89. Vem mě k vám (Greenhorns / J. H. Clement, A. Rey-92. **Vlak v 0.5** (Greenhorns / T. J. Arnall, J. Nicholls) nolds)

1. $\begin{matrix} E \\ H^7 & E \end{matrix}$
Po dlouhý době zas u tvých dveří,
já stojím, a tvý oči nevěří,
prach cest vlasy moje obarvil,
 $\begin{matrix} H^7 & E \end{matrix}$
já za tebou se táhnul stovky mil.
- R:** $\begin{matrix} E & H^7 & E \\ A & H^7 & E \end{matrix}$
Má lásko, smutky, který v kapsách mám, pryč posílám,
vem mě k vám, bez tvých dlaní jsem jak bludnej prám,
 $\begin{matrix} A & H^7 & E \end{matrix}$
vem mě k vám, něžný písne znám.
2. Ve tvých dlaních všechno přebolí,
tvá náruč je schoulený údolí,
máš v dlaní rovnou čáru života
a já jsem ten, kdo ti ji zamotá.
- R:**
3. Mou hlavu zas vezmi do dlaní,
a já už třeba nechám toulání,
už nechci vyptávat se nočních hvězd,
tvý oči jsou maják mých dlouhých cest.
- R:** $\begin{matrix} A & H^7 & E \\ A & H^7 & E \end{matrix}$
+ vem mě k vám, bez tvých dlaní jsem jak bludnej prám,
vem mě k vám, něžný písne znám ...

90. Vyju na měsíc (Greenhorns / Hank Williams)

1. $\begin{matrix} G & C & G \\ C & G & A & D \end{matrix}$
Tak touhle dobou nejsem v lásce nějak v kondici,
mý řídký štěstí zahodil osud i s konvicí,
 $\begin{matrix} G & C & G \\ C & G & D & G \end{matrix}$
tys' odešla, já poslouchám, co se mi dere z plic,
mám v tváři výraz šakala a vyju na měsíc.
2. A vod tý doby jsem si jist, že sám se utrápím,
svý chorý srdce do sklenice s pěnou potápím,
mě hryže smutek kusadlem a drásá víc a víc,
jsem spadlej chleba se sádlem, já vyju na měsíc.
3. Když ani lékař čas nezlepší ten můj z lásky splín,
na krk si připnu malý štěně jako bernardýn,
půjdu do hor vysokejch, kde není nikdy híc,
tam sedat budu na skalách a kvílet na měsíc.

91. Vlak půlnoční (Greenhorns / Hank Williams)

1. $\begin{matrix} A \\ D & A & E & A \end{matrix}$
Už teplý léto odchází a podzim zas je král,
v dálce houká vlak půlnoční, vlakem tím odjíždíš v dál.
2. Už neuslyším honky-tonk, který nám vítr hrál,
v dálce houká vlak půlnoční, stojím tam, co dřív jsem stál.
3. U kolejí teď zbyl jsem sám, já a kouř, co tu vlál,
v dálce houká vlak půlnoční, jsem tak sám, že bych až řval.
4. Nevím, na kterým nádraží vystoupíš a co dál,
v dálce houká vlak půlnoční, jeho dým už vítr svál.

- $\begin{matrix} G \\ D \\ G \end{matrix}$
1. Já ti řeknu, proč jsem dneska divnej tak,
když v dálce za tunelem začne houkat vlak,
proč nechávám svou cigaretu vyhasnout
a každou chvíli stojím jako solnej sloup.
2. Touhle tratí já jsem jezdil řadu let,
mašina a koleje byly můj svět
a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
3. Jednou když jsme jeli z Frisca v 0.5,
tahle trať nebejvala nikdy žádnej med,
po banánový slupce sklouz' a z vlaku slít'
a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.
4. Za rok nato zase z Frisca v 0.5
vyjel si Mike-mašinfra naposled,
tam v zatáčce za tunelem při srážce
z budky vylít' a zlomil si vaz vo pražce.
5. Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
ani on, ani ten vlak z Friska v 0.5.
6. Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.

- $\begin{matrix} C \\ A & D & G \end{matrix}$
- *: Ten vlak od Frisca už se řítí tmou,
tak ahoj, Kide, Miku, Joe!

93. Zátoka (Greenhorns)

- $\begin{matrix} C & G^7 & C \\ Ami & C \\ Ami & C \\ F & C \end{matrix}$
1. V zátoce naší je celej den stín,
dneska je tichá, já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby noci překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hondy na práci vzal?
3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát
4. Zítř se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

94. Zlaté dny (Greenhorns)

1. $\begin{matrix} A & D \\ A & D \\ F\# & \end{matrix}$ Zbyl noci proužek tenký a stárnem, hochu, s ním,
tak dolej naše sklenky a vzpomeň zlatých dní,
kdy rozlétly se zprávy, co zvedly celý Jih,
 Hmi
a řeknu rád: byls' kamarád v těch dobách bouřlivých.
2. Jak v novém Eldoradu se všichni viděli,
těm smyslům plným hladu dny zvolna mījely,
muž v sebe zadumaný se rázem rozvířil
a celý rok ten lidský tok jen k západu se lil.
3. Kol hrubých stezek v buši zněl halas výčepů,
kam jezdcí s drsnou duší se táhli poslepu,
tu přišlo vzpomínání a zazněl náhle zpěv,
zněl z plných plic, snad ještě víc, a rudě žhnula krev.
4. Když campy ještě spaly a dým jen slabě táh',
tu zazněl dusot z dále, kde strměl horský svah,
šest koní rozpěněných zář lamp a prudký cval,
to Cobb a spol. se mihnul kol a s poštou pádil dál.
5. Ty barvy zlatých polí a krása časů rán,
ten obraz v očích bolí a nebyl malován,
muž s klouboukem a struhou snad vyšel z rytiny
a mnohý šat se může zdát být z dávné ciziny.
6. Zní rány od mýtiny, kde padá další kmen
a zvoní kovadliny, vzduch stěná rozechvěn,
a rumpál v čepch skřípe a hlučí robota,
tam v údolí se nad poli směs vlajek třepotá.
7. Když nesmálo se štěstí, tak šlo se o kus dál,
muž jenom sevřel pěsti a s osudem se rval,
lví srdce měli muži, co stvořili nám zem,
a zlatý Jih už zůstal v nich a stal se domovem.
8. Už přešla zlatá sláva a spadla opona,
zas v campech roste tráva a div se nekoná,
je konec dobrodružství a zestřízlivěl zrak
a mocný buš je spoután už a přijel první vlak.

95. Za chvíli už budu v dále (Greenhorns / Bob Dylan)

1. $\begin{matrix} G \\ Ami \\ D \\ C & G \end{matrix}$ Hučku svou na pozdrav smekám,
světla vlaků vidím plát,
tak na svůj nárazník čekám,
už jsem tě měl akorát.
2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul
půlnočním expresem.
- R: $\begin{matrix} G & Ami \\ D & C & G \end{matrix}$ [: Za chvíli už budu v dále, za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]
3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,
pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec
naší lásce tutovej.
4. Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.

R:

R:

96. Zatracenej život (Greenhorns / Charles L. Seitz, Elmer Rader, Joe Louis)

1. $\begin{array}{ccc} G & & C & & G \\ & & & & D \\ & & & & \end{array}$
To bylo v Dakotě po vejplatě,
 $\begin{array}{ccc} & & & & \\ & & & & \\ & & & & \end{array}$
whisky jsem tam pašoval,
 $\begin{array}{ccc} G & & C & & G \\ & & & & \\ & & & & \end{array}$
a že jsem byl sám jako kůl v plotě,
 $\begin{array}{ccc} & & D & & G \\ & & & & \end{array}$
s holkou jsem tam špásoval.
2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpěněnej býk se k nám hnál.
- R:** $\begin{array}{ccc} G & & C & & G \\ & & & & D \\ & & & & \end{array}$
Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,
pak jsem ho za rohy vzal,
 $\begin{array}{ccc} G & & C & & G \\ & & & & \\ & & & & \end{array}$
udělal přemet a jako tur řval,
 $\begin{array}{ccc} & & D & & G \\ & & & & \end{array}$
do dále upaloval.
3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu
a já jsem zase přebral,
všechny své prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.
4. Zatracenej život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.
- R:**
5. Jó, rychle oplácí tenhleten svět,
než bys napočítal pět,
Dáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.
6. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětril jsem neštěstí.
- R:** $\begin{array}{ccc} G & & C & & G \\ & & & & D \\ & & & & \end{array}$
Povídá: jupí, čerte, jdi radši dál,
potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval,
do dále upaloval.

1. Greenhorns / John D. Loudermilk, Lester Brown, Bob Gibson	Abilene	1
2. Greenhorns / Roger Miller	A slunce pálí jen	1
5. Greenhorns	Bar, co má Línej Harry	2
3. Greenhorns	Battledress	1
12. Greenhorns / Merle Haggard	Bída s nouzí	4
10. Greenhorns / H. Howard	Blizard	4
9. Greenhorns / Leon Payne	Blízko Little Big Hornu	3
6. Greenhorns / Johnny Cash	Blues folsomské věznice	2
8. Greenhorns / Jimmie Rodgers	Blues hvízdavého vlaku	3
11. Greenhorns	Blues prázdného motelu	4
4. Greenhorns	Bluy Brink	2
7. Greenhorns	Bobův hrob	3
13. Greenhorns / Wayne Kemp	Cadillac	5
15. Greenhorns	Carra Carra Wirra Canna	6
17. Greenhorns	Casey Jones	6
18. Greenhorns	Cesta k Hoganový soutěsce	7
16. Greenhorns	Cizinec	6
20. Greenhorns / Bob Dylan	Co se bude dít	7
19. Greenhorns	Červená řeka	7
30. Greenhorns	Dan, zvaný "Svatý"	10
29. Greenhorns	Dívka s vlasem medovým	10
23. Greenhorns / F. Bryant	Divnej hráč	8
28. Greenhorns / Sheb Wooley	Divnej smích	9
22. Greenhorns / M. Wilkin - D. Dill	Dlouhý černý závoj	8
27. Greenhorns / Ernest Tubb	Dnešní noc bude dlouhá	9
25. Greenhorns	Do Černejch hor	9
26. Greenhorns / Brown	Domov mezi gumovníky	9
24. Greenhorns	Drnová chajda	8
21. Greenhorns	Džek Blesk z Gandegáj	8
31. Greenhorns	Edward Kelly	10
32. Greenhorns	Hardy	10
35. Greenhorns / Boudleaux Bryant	Hej, Joe	11
36. Greenhorns / Johnny Cash	Hej, strojvůdče	11
34. Greenhorns / B. Owens	Holky jdou	11
33. Greenhorns / G. Parsons	Hospoda bez piva	11
37. Greenhorns	Chajda kůrová	12
14. Greenhorns / J. Hayes	Chci být vodou na tvůj mlýn	5
39. Greenhorns	Já jsem vandrák a karbaník	12
43. Greenhorns	Já v poslední době	14
42. Greenhorns / Herald Wakefield	Jen tohle chci ti říct	14
41. Greenhorns / Shel Silverstein	Jestli ses narodil v Austrálii	13
38. Greenhorns	John Hardy	12
40. Greenhorns	Johnsonův protijed	13
44. Greenhorns	Kamarád	14
45. Greenhorns / S. Dusty	Kde je stín gumovníků	14
47. Greenhorns	Kde našli muži hrob	15
48. Greenhorns / Johnny Cash	Když náš táta hrál	15
51. Greenhorns / Bob McDill, A. Reynolds	Kluk z plání	16
46. Greenhorns / Hank Williams	Kočářem mý je vagon uhlí	14
49. Greenhorns	Kočovníci	15
50. Greenhorns / S. Dusty	Kuchař v honáckém táboře	16
56. Greenhorns / S. Dusty	Mad Jack a kakadu	18
59. Greenhorns	Malá rybka	19

58.	Greenhorns / S. Silberstein	Má mechanická dívka	19
60.	Greenhorns	Mám snad v očích slznej plyn	19
57.	Greenhorns	Marion Lee	18
55.	Greenhorns	Mašlička černá jak noc	17
61.	Greenhorns	Má whisky	19
52.	Greenhorns	Mistře Buriane, díky za ten svět	17
53.	Greenhorns / J. C. Fogerty	Můj bourák odjíždí pryč	17
54.	Greenhorns / Drake	Můj bumerang se nevrací	17
63.	Greenhorns	Na sluneční straně hor	20
62.	Greenhorns / Mills - Friend	Neváhej	20
65.	Greenhorns / Hank Williams	Odjíždím v dál	20
64.	Greenhorns / Erwin T. Rouse	Oranžový expres	20
67.	Greenhorns	Pod Liščí skálou	22
69.	Greenhorns	Po řece	22
70.	Greenhorns	Poslední sklenka	22
66.	Greenhorns	Pracoval jsem na trati	21
71.	Greenhorns	Prokletej vůz	23
68.	Greenhorns	Přes pláně	22
74.	Greenhorns / S. Newton	Redback pod prkýnkem hajzlíku	23
75.	Greenhorns	Rocky Tab'	24
72.	Greenhorns / W. Carter	Rodeo	23
77.	Greenhorns	Rok 1849	25
73.	Greenhorns	Rovnou	23
76.	Greenhorns	Řidič tvrdý chleba má	25
80.	Greenhorns	Stříhačský nůžky	26
79.	Greenhorns	Světla dostavníku	25
78.	Greenhorns / Charlie Williams, Johnny Cash	Šlapej dál	25
81.	Greenhorns	Takhle chodí	26
82.	Greenhorns / Shel Silberstein, Mac Davis	Tequila Sheila	27
83.	Greenhorns	To tenkrát v čtyřicátom pátom	27
84.	Greenhorns	Umírající pastevec	28
86.	Greenhorns	Vazoun Bill a bicykl	28
88.	Greenhorns	Věci, které neudělá bílá žena	29
89.	Greenhorns / J. H. Clement, A. Reynolds	Vem mě k vám	30
91.	Greenhorns / Hank Williams	Vlak půlnoční	30
92.	Greenhorns / T. J. Arnall, J. Nicholls	Vlak v 0.5	30
85.	Greenhorns	Vostrej Australák	28
90.	Greenhorns / Hank Williams	Vyju na měsíc	30
87.	Greenhorns / Kris Kristofferson	Výmluvný ďábel a já	29
95.	Greenhorns / Bob Dylan	Za chvíli už budu v dáli	31
93.	Greenhorns	Zátoka	30
96.	Greenhorns / Charles L. Seitz, Elmer Rader, Joe Louis	Zatracenej život	32
94.	Greenhorns	Zlaté dny	31